

UCENISTVO

Pruziti Bogu sve od sebe

Greg Lori

Bibliski prevod:

- Ako nije nista naznaceno onda je prevod Djura Danicic i Vuk Karadzic.
- Ako ima znak "DLB", onda je Dr. Lujo Bakotic.

UVOD

Razlog ove knjige je da nas vrati na novozavetni hriscanski zivot kao sto ga je Isus ucio i rana crkva zivela. Moje ubedjenje je, da je svaki ucenik vernik ali nije svaki vernik ucenik! Isus jasno poziva sve vernike da budu ucenici. Kada ne odgovorimo njegovom pozivu, Uskracujemo sebe njegove savrsene volje i neuspesno zivimo hriscanski zivot u razliku kakav bi trebao da se zivi! Ono sto mi cesto danas cujemo kao evandjelje je ohladjena verzija koja izbledi pored evandjelja koju je rana crkva govorila. U mnogim slucajevima, ono sto cesto vidimo kao hriscanski zivot nije ono sto Biblija stvarno uci. U ovom vremenu nasih prava, nezavisnog razmisljanja, ucenistvo zvuci kao radikalni koncept. Ali u Biblijskom smislu radikalni hriscanski zivot je u stvari normalan hriscanski zivot. U sledecim poglavljima videcemo cetiri osnovne stvari koje su od bitne vaznosti ucenicima Isusa Hrista danas. Kada bi mi ziveli ovaj hriscanski zivot kao sto ga je Isus ucio i rana crkva zivela, mi bi uzivali u punini zivota dok hodamo u centru Bozije savrsene volje. Pridruzite mi se, dakle,

u ovoj punovnoj odiseji dok pratimo Isusove reci o pravom uceniku. Moja molitva je da neces samo nauciti ove principe, vec da ces ih i upotrebiti u svom zivotu. Ako cinis ovo svet ti vise nece biti isti. Ja sam duzan G. Kembel Morgan-u i Dvajt Pentakost-u za njihove knjige cija tematika je ucenistvo.

Greg Lori

GLAVA 1.

STA JE UCENIK?

"Ja sam pravi cokot, i otac je moj vinogradar: Svaku lozu na meni koja ne radja roda odsjeci ce je; i svaku koja radja rod ocistice je da vise roda rodi. Vi ste vec ocisceni rijecju koju vam govorih. Budite u meni i ja cu u vama. Kao sto loza ne moze roda roditi sama od sebe ako ne bude na cokotu, tako i vi ako u meni ne budete. Ja sam cokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on ce roditi mnogi rod; jer bez mene ne mozete ciniti nista. Ko u meni ne ostane izbacice se napolje kao loza, i osusice se, i skupice je, i u oganj baciti, i spaliti. Ako ostanete u meni i rijeci moje u vama ostanu, sta god hocete istite, i bice vam. Tijem ce se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bicete moji ucenici." Jovan 15:1-8

Ucenik! Sta ti pada na pamet kada cujes tu rec? Mozda pomoslis na 12 ucenika koji su hodali prasnjavim ulicama jerusalema i judejske diviljine sledeci Isusa Hrista. Ili ti ta rec, mozda, prikazuje lik neke veoma disciplinovane osobe koja sledi nesto ili nekoga. Da li mislis o sebi? Da li znas sta znaci biti ucenik? Da li sebe smatras ucenikom Isusa Hrista? Ja zelim da ti pomognem da razumes sta ucenistvo, predstavljeno od Isusa Hrista, stvarno znaci, da bi ga mogao ostvariti u zivotu

uz pomoc Svetoga Duha. Pravo učenstvo je vratiti se hriscanskom zivotu kao sto ga je i trebalo ziveti. Na neki nacin mozemo ga nazvati radikalni hriscanski zivot. Kada ga uporedimo sa anemicnom zamenom koju ljudi cesto nude kao hriscanski zivot, garantovano je radikalni. Vernici prvoga veka, koji su sledili Isusa, potpuno su okrenuli svet naglavacke. Ziveli su hriscanski zivot kao sto im je Isus to licno pokazao. Mi, takodje, mozemo imati udeo u takvom stilu zivota. Mi moramo prihvatiti učenstvo tako kako nam Isus nudi, njegovi učenici su razumeli i rana crkva zivela! Kao sto sam vec pomenuo u uvodu, svi učenici su vernici, ali nisu svi vernici učenici. Prihvatiti jednostavnije od učenstva je podmiriti se sa manje nego sto Bog zeli. Treba da se pitamo, da li zivimo hriscanski zivot kao sto bi trebalo ziveti. Da li imas izazovan zivot? Uzbudljiv? Da li ima smisao i pravac? Ako reci "uzbudljiv" i "izazovan" ne opisuju tvoj hod sa Bogom, ako je tvoje hriscansko iskustvo prazno, nezadovoljavajuće, ili cak dosadno, onda je vreme da ozbiljno istrazimo Isusove izjave u vezi sa učenstvom. Na kraju krajeva, kako mozemo ispuniti veliku misiju odlaska po svetu i pravljenja učenika ako ne znamo sta to znaci biti učenik? Kao sto izreka kaze, potreban je neko da bi nacinio nesto. Za pocetnike, da istrazimo sta predstavlja ta rec "učenik", i koren te reci, "disciplina". (prim. prev. - Engleska rec - disciple - znaci učenik a koren te reci je - discipline - sto znaci disciplina. Da bi bio obican skolski učenik sa dobrim ocenama treba da imas disciplinu pomocu koje ti ucis dok si kuci.) Od ovih reci mnogi ljudi odstupaju zato sto ne zeze biti disciplinovani niti cekati na ono sto Bog zeli da radi u njihovom zivotu. Rast kao učenik Isusa Hrista je proces koji ide dan za danom. Isus je rekao, "Ko hoce da ide za mnom neka se odrece sebe i svaki dan uzme krst svoj, i nek ide za mnom" (DLB, Luka 9:23). Ne postoje precice do svetosti. Ne mogu ti otkriti tajnu koja ce odkloniti godine hodanja sa Bogom, prilagodjavanja i menjanja. Zivimo u vremenu gde nam tehnologija omogucava da pobijemo sve veoma bezo. Imamo razvijanje fotografija za jedan sat, pisma

prenesena telefaksom, telefone na dugmice, solariume. Banke rade na karticu. I istinsko savremeno domacinstvo iam mikrotalasnu pecnicu, masine za seckanje povrca, personalne kompjutere, cak i pasta za zube dolazi u automatskim tubama. Mi jednostavno ne zelimo da imamo vremena za neke stvari danas. Ova nestrpljivost se prenosi i na nas duhovan zivot. Mi kazemo Bogu, u zurbi smo i ako on hoce da stupi u kontakt sa nama, bolje bi bilo da iskoristi tu priliku kada u nasem isplaniranom vremenu iamamo pauzu. Moto mnogih hriscana danas je: "samo brzo, Boze; posalji mi faks." Ako zelis biti stvarno ucenik, mozda ces morati drasticno da promenis svoj nacin razmisljanja o odnosu sa Bogom. Dok budemo isli kroz ove korake ucenistva, koje je postavio Isus, molio bi te da ih prihvatish ozbiljno, odvazno, prakticno.

Sledi me

Biti ucenik znaci slediti Isusa. U Marku 2:14 Isus poziva Mateja "hajde za mnom...!" Shvatajuci ovo pomoci ce nam da vidimo bolje sta znaci slediti Isusa. Slediti Isusa znaci "hodati na istom putu." Da nastavimo u tom hodu. Kao Isusovi ucenici treba da hodamo istim putem kao i On u istrajnosti, u modi koja ne prolazi. "Sledi me" se moze bolje prevesti kao "sledi sa mnom." Drugim recima, Isus obecava da ce biti nas saradnik i drug dok mi kontinualno i u istrajnosti hodamo istim putem sa njim.

Test za ucenistvo

Jevandjelje po Jovanu sadrzi tri vazna pasusa koja ce nam pomoci da razumemo sta znaci biti ucenik. Hajde da ih istrazimo sad. Donosices plodove. Prvi rezultat nalazimo u Jovanu 15:8, jako bitan stih u ovoj glavi. U njemu Isus kaze, "Tijem ce se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bicete moji ucenici." Ako si istinski ucenik, nastavices da donosis plodove. Ovo znaci da ce ti zivot imati prakticne rezultate dok

sledis Isusa. Proucavaces i biti poslusan Bozijoje Reci. Sledeca karakteristika ucenika nalazi se u Jovanu 8:31, gde Isus kaze, "Ako vi ostanete (nastavite) na mojoj besjedi, zaista cete biti ucenici moji." Isusovi ucenici ce studirati pismo i hodace po tom ucenju. Volecete se medjusobno. Treci znak ucenika nalazimo u Jovanu 13:35, gde Isus kaze, "Po tom ce svi poznati da ste moji ucenici ako uzimate ljubav medju sobom." Kao pravi ucenik, tvoj zivot nece biti karakterisan samo prakticnim rezultatima i gladju za pismo, vec ces imati ljubav za druge - posebno za hriscane. Bez svih ovih karakteristika ne mozes izjaviti da si NJegov ucenik.

Zivot vredan zivljenja

Da li si se ikada zapitao, zasto te je Bog stavio na ovu planetu? Zasto si stvoren? Sta je svrha tvog zivota? Nas prvobitan cilj zivota je da upoznamo i volimo Boga. Knjiga Otkrivenja nam kaze da je Bog stvorio sve stvari za njegovo zadovoljstvo (Opaska prev. ova rec "zadovoljstvo" nem au srpskim Biblijama). "Dostojan si, Gospode, da primis slavu i cast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je." (Otkrivenje 4:11)

Koja misao! Bog nas je pozvao, pre svega, da ga licno upoznamo i da hodamo sa njim, uz divan rezultat koji ce mu doneti zadovoljstvo. Otkricu ti jednu malu tajnu: i tebi ce to doneti zadovoljstvo takodje. Jos jedno objasnjenje, zasto smo stvoreni, dano je od Isusa u Jovanu 15:16: "Vi mene ne izabraste, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vas rod ostane,..." Iz ovog odelja, jasno se vidi, da kao rezultat poznanja i voljenja Boga, donosi cemo plod - plod koji ce ostati. Ali kakav je to plod koji Isus zeli u nasim zivotima? Sigurno bi trebalo da znamo cim on govori toliko o njemu. Odgovor nalazimo u Galatima 5:22, gde pise plod Duha je ljubav, koja se tada otkriva kao radost, mir, trpljenje. Grcina, mrznja i ravnodusnost prema drugima bice

zamenjena sa Bozijom ljubavlju, rasprostranjenom, Svetim Duhom, u nasim srcima.

Sadjenje dubokih korena

Kako onda mi donosimo plod Duha u zivotu? Kljuc donosenja ploda i ispunjavanja ucenishih zahteva nalazi se u Jovanu 15:4, koji nam govori da prebivamo (prim.prev. "budemo") u NJemu. Sta to znaci prebivati? Definicija prebivanja glasi "sigurnost; necije mesto stajanja; drzati i ostati u nerazdvojnomo zajednistvu sa drugim." U mnogome je isto sa sledjenjem Hrista: hodanje sa NJim kao nasim Gospodom, drugom u istrajnosti. Ovo mozemo i nastaviti. Prebivati znaci pustati korenje u nasem ljubavnom zajednistvu sa Isusom. To nije samo hodati i sluziti Gospodu kada je lako, udobno ili popularno. Kada prebivamo u Hristu, ostajemo u zajednistvu sa NJim svakodneвно, bez obzira na okolnosti i emocije. Interesantno je da Isus koristi primer cokota da opise vaznost prebivanja. Tada razmisljamo o vegetaciji koja ukorenjena izvlati snagu iz zemljista. Ako iscupamo drvo iz korena i premestimo ga na drugo mesto, pa posle ponovo ga iscupamo i premestimo, vrlo je moguće da ćemo drvo ošteti. Ako taj proces ponavljamo, drvo će sigurno uvenuti. A opet mnogi hrisćani pokušavaju tako živeti. Neki vernici nikada nisu imali istrajan hod sa Bogom. Često, oni su ti koji se odazivaju da prihvate Isusa nanovo i nanovo. NJihov problem je da oni izadju napred ali nikada ne odu napred. (prim. prev. Govori se, kada propovednik posle crkvene sluzbe pozove ljude koji zelee da prihvate Isusa i zove ih da dodju kod propovedaonice.) Oni se vrte u krug praveci "odluku" za predanje Isusu, ali ubrzo otpadaju suocivsi se sa pritiscima i iskusenijima stvarnog sveta. Posle svog greha sa Vitsavejom, David je rekao: "Ucini mi, Boze, cisto srce, i duh prav ponovi u meni" (Psalam 51:10). "Prav duh" se moze prevesti i kao "istrajan duh". Neka nam Bog pomogne da u istrajnosti pustimo duboke korene u odnosu sa Isusom Hristom.

Rad ili slavljenje?

Pravi duhovni rast dolazi samo kroz disciplinu i istrajnost. Na zalost, mi cesto zajednistvo sa Bogom zamenimo sa nekom aktivnoscu. U Jevandjelju po Luci pise da je Isus otisao u dom Marije i Marte na rucak. U toj prici Marta ocajnicky pokusava da spremi neko jelo za kralja, ali ubrzo je obuhvata panika: "A kad idjahu putem i on udje u jedno selo, a zena neka, po imenu Marta, primi ga u svoju kucu. I u nje bjese sestra, po imenu Marija, koja i sjede kod nogu Isusovijeh i slusase besjedu njegovu. A Marta se bjese zabunila kako ce ga docekati, i prikucivsi se rece: Gospode! zar ti ne maris sto me sestra moja ostavi samu da sluzim? reci joj dakle da mi pomoze. A Isus odgovarajuci rece joj: Marta! Marta! brines se i trudis za mnogo, a samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobri dijel izabrala, koji se nece uzeti od nje" (Luka 10:38-42). Kakav fascinantant kontrast nalazimo u ovom pasusu. Sa jedne strane vidimo Martu kako "se vrti u krug" i "zauzeta je", dok sa druge, vidimo Mariju, koja stavlja na stranu brige sveta da bi sela kod Isusovih nogu i ispija NJegovu svaku rec. Marija je slika ucenika koji je naucio vaznost slusanja; Marta je slika mnogih hriscana danas. Lako se mozemo uporediti sa Marton u nasem haoticnom svetu. Bas kao ona, mnogo puta suoceni smo izborom izmedju specijalnih aktivnosti i vremena odvojenog za Boga. I kao ona, kada ne uspemo sedeti kod Isusovih nogu, cesto završavamo frustrirani. Martine namere su bez sumnje bile dobre; ona je zamenila slavljenje sa radom. Ima vreme kada treba biti aktivan u sluzenju Gospoda, ali pre nego sto bi mogli efektivno raditi za NJega, treba prvo da naucimo cekati na NJega. Pre nego sto mozemo dati drugima, moramo primiti za sebe. Pre nego sto ucimo druge, mi moramo nauciti sta to znaci biti ucenik. Jedan ucenik ce uvek naci vreme da sedi pred Isusovim nogama. Ova prica ima jos vece znacenje kada razmisljas o uceniku kao coveku koji dolazi da bi bio ucen. Jos i vise nego student koji pasivno

slusa predavanja, ova slika predstavlja ideju da onaj koji predaje ima potpuno znanje, a onaj koji slusa identicno i cini, obelezavajući svaku promenu gospodarevog glasa i imajući jaku zelju da zivi ono sto nauci. Ucitelj pruza sve uceniku dok ucenik ispija svaku uciteljevu rec. Stav pravog ucenika bi trebao da bude kao sto je stav coveka koji je u avionu dok pada. Taj covек bi pazljivo slusao na svaku instrukciju kako opstati u toj situaciji, bez sumnje svaku rec bi hvatao. Kada bi ja bio taj covек i clan posade mi govori kako da koristim padobran nebi me interesovao casopis koji sam upravo citao niti menu za hranu. Slusao bi pazljivo jer mi zivot zavisi o tome. Ovako je Marija slusala Isusa, i tako i mi treba da slusamo. Bog je vise zainteresovan za nasu inspiraciju nego nas znoj. Marija je naucila tajnu prebivanja. Isto to i mi treba da naucimo da li zelimo da budemo istinski NJegovi ucenici.

Obradjivanje

U nasoj potrazi da bi postali ucenici, svakodnevno cinimo odluke koje ce ili ohrabriti ili obeshrabriti nas duhovan hod. Kada ustajemo ujutru, biamo izmedju Biblije i novina, tako da kasnije tog dana nas izbor moze da bude izmedju odlaska u crkvu i odlaska u bioskop. U odnosima sa drugima, biamo da oprostimo ili da gomilamo bes. Biamo da se molimo ili da se brinemo. U svakom izboru imamo progres ili regres, napredujemo ili ne u nasoj potrezi da budemo NJegovi ucenici. Uvek me zacudi ikada vidim koliko nege i obrade je potrebno da bi biljka rasla. Moja zena voli da sadi cvece. Ona provodi sate cupajuci korov, terajuci puzeve i hraneci zemljiste. To je neophodno za njihovu rast. Ali da li si primetio kako brzo korov naraste? Izgleda da korov moze da raste u sred ulice ili u pukotini na putu. Bez ikakve nege i polivanja korovu je dobro. Ali posebno, nezno cvece ocekuje konstantnu paznju. Ovo je klasicna ilustracija kontrasta izmedju stare i nove priode zivota vernika. Ako zelimo biti blizi Hristu i ziveti zivot koji je ugodan NJemu, treba da obradjujemo i gajimo nasu novu

prirodu. U trenutku kada prestanemo da jacamo i izgradjujemo nasu novu prirodu, stara se vraca i lovi nas bas kao i korov koji raste na ulicama. Nasoj staroj prirodi ne treba mnogo da bi pocela da nam zadaje probleme. Sve sto mi treba da radimo je da zapostavimo staru prirodu. Biblija kaze: "po duhu hodite, i zelja tjelesnijeh ne izvrsujte" (Galatima 5:16). Ovo su stvari koje svaki vernik mora da ima ako hoce da zivi hriscanski zivot kao sto je trebalo ziveti ga. Neka nam Gospod pomogne da naucimo sta to znaci biti NJegov ucenik.

GLAVA 2.

DALI SI TI NJEGOV UCENIK?

"Idjase pak s njim mnoštvo naroda, i obazrevši se reče im: Ako ko dodje k meni a ne mrzi na svojega oca, i na mater, i na zenu, i na djecu, i na bracu, i na sestre i na samu dusu svoju, ne moze biti moj ucenik. I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne moze biti moj ucenik. I koji od vas kad hoce da zida kulu ne sjede najprije i ne proracuni sta ce ga stati, da vidi ima li da moze dovršiti? Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmoze dovršiti, svi koji gledaju stali mu se rugati govoreci: ovaj covjek poce zidati, i ne moze da dovrši. Ili koji car kad dodje s vojskom da se pobije s drugim carem ne sjede najprije i ne drzi vijedju moze li s deset hiljada sresti onoga sto ide na njega sa dvadeset hiljada? Ako li ne moze, a on poslje poslanike dok je onaj jos daleko i moli da se pomire. Tako dakle svaki od vas koji se ne odrece svega sto ima ne moze biti moj ucenik. So je dobra, ali ako so obljetavi, cim ce se osoliti? Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; nego je prospu napolje. Ko ima usi da cuje neka cuje" (Luka 14:25-35).

Da li si ti Isusov ucenik? Koji kriterijum treba da zadovoljimo, koji uslov da ispunimo da bi sa pravom bili zvani tako?

Odgovor na ova pitanja nadjen je u Luci 14:25-35, sto si upravo procitao. Da bi potpuno razumeli zasto je Isus dao tu izjavu u ovom pasusu, moramo prvo da postavimo scenu tog vremena u NJegovoj sluzbi. Isus je brzo postao tema razgovora grada, i neizmerna gomila pratila ga je bilo gde da je isao. Ako si zeleo da pridjes Isusu, potrebna ti je odlucnost kao slepom Bartimeju, koji je vikajuci zvao Isusa, i poted zaprepastenja apostola. Ili bi ti bila potrebna vera i upornost bolesne zene koja je rasudila da kada bi samo dodirnula haljine Gospoda, bila bi izlecena. I probijajuci se kroz uvek prisutnu mnozinu ljudi, dodirnula je okrajak Isusove odece i ozdravila je. Isus je bio jako obozavan zbog svojih dramaticnih cuda i mudrog ucenja. On je postao jako popularan medju obicnim ljudima tog vremena, uzvisujuci odbacene od drustva, uveravajuci ih o Bozijoje ljubavi i konstantno rasturajuci religiozne hipokrate svog vremena. U toku istorije vidi se da je Isus uvek bio osoba obozavanja. Cak i danas, puno ljudi ga smatraju kao velikog moralnog ucitelja. Cak i danas jos uvek ima veliki broj onih koji izjavljuju da su Isusovi sledbenici. Mnogi od njih popunjavaju srkvene klupe nedeljom ujutru. Isusova izjava u Luci 14 o odricanju svega i sledjenju NJega, bila je upucena zacudjenoj mnozini koja ga je okruzivala dok je hodao na zemlji, ali je i dalje vazna onima koji okruzuju srkvu danas. Tada, kao i danas, Isus je video problem. On je video ljude koji su se odazivali samo nekim posebnih aspektima NJegove poruke. Resio je da je vreme postaviti zahtev da ga prate. U ovom pasusu, mi ne vidimo Isusa kako zove ljude na neko površno verovanje u NJega. On je trazio potpuno predanje. Trazio je ljude koje moze zvati ucenicima. I to i danas trazi. On ne trazi ljude da bi se samo po imenu zvali hriscani; On trazi one koji ce predati svoj zivot da budu ucenici! U ovom pasusu, Isus izlaze senu pravog ucenistva zacudjenoj mnozini. Moguce je da su ovo najsvecanije reci koje istrazuju srce, recene sa njegovih usana. Tri puta u ovom kratkom delu Isus kaze, da ako ne cinis ove stvari, "ne mozes biti moj ucenik." Ovo su apsolutni uslovi. Mogu da napomenem da je ovo jedino

mesto gde on objasnjava ostrinu svojih reci. Mislim da su mnogi od nas, kao ti ljudi koji su slusali Isusa dok je govorio te reci. U sustini Isus nas i dalje pita, "da li zelis da iskoraknes iz te gomile i da budes moj ucenik? Da li ces mi biti vise nego sezonski sledbenik?" Sezonski prijatelj je onaj koji je u blizini kada je udobno, ali cim stvari postanu teske, odlazi. Isus ima puno sezonskih sledbenika danas. Prate ga kada je udobno, drustveno ili ekonomski pogodno, ili kada su takvog raspolozenja. Ali kada dodje do kriza, progonstava, i poteskoca udari, oni bace peskir i odlaze.

Znatizeljan,

ubedjen, predan U svojoj knjizi o ucenistvu, Dvajt Pentekost pise o ovom radikalnom nacinu hriscanskog zivota, ili pravom ucenistvu. On to sve svodi na tri jednostavne reci: znatizeljan, ubedjen i predan. Kao i ta grupa ljudi, kada prvo cujemo ili vidimo Isusa Hrista, znatizeljni smo. Slusamo sta govori, ucimo od NJegovog zivota i od cuda posvecenim NJemu, i slusajuci sta drugi govore o NJemu, jako je privlacno - bas kao sto je i njima bilo dok je on hodao na zemlji. Ali dolazi vreme kada prekoracimo liniju od zmatizelje do vremena kada postajemo ubedjeni. Usudicu se da kazem, da mnogo ljudi koji idu u crkve danas, nikada nisu prekoracili tu liniju. Znatizeljni su, i to je sve. Privuceni su poruci, provuceni su hriscanskim zivotom, ali nisu potpuno ubedjeni da je istina. Ovi ljudi su kao grupa ljudi koja sledi Isusa nadjena u sestoj glavi Jovanovog jevandjelja, gde citamo da Isus hrani 5000 ljudi. Posle ovog cuda, NJegova popularnost je porasla. Price na ulicama su verovatno zvucile: "ako hoces besplatan obrok, sledi Isusa iz nazareta." Bez sumnje su hiljade ljudi dosli da ga slusaju, ali mnogi su verovatno tamo bili zbog svojih praznih stomaka, a ne zbog svojih praznih srca! Bili su zainteresovani za Isusovu poruku sve dok je zbrinjavao njihove prolazne potreba i dok je bilo ugodno. Ovo nam postaje jasno kada vidimo njihov odgovor na NJegovu poruku. Posle Isusove serije veoma teskog izlaganja

o predanosti i zrtvi, ovi "sledbenici" iritirani od nje okrenuli su se i otisli!!! Posle njihovog odlaska, Isus je rekao svojim apostolima: "da necete i vi otici?" Oni su odgovorili: "Gospode! kome cemo ici? Ti imas rijeci vjecnoga zivota. I mi vjerovasmu i poznasmo da si ti Hristos, sin Boga zivota" (Jovan 6:67-69). Znatizeljni su otisli kuci. Ubedjeni su ostali sa NJim. Sledeca ilustracija o ubedjenom uceniku je nadjena u drugom poglavlju Jovana. To je situacija kada je Isus ucinio svoje prvo cudo, pretvorio vodu u vino. Citamo: "Ovo ucini Isus pocetak cudecima u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i ucenici njegovi vjerovase ga" (Jovan 2:11). Drugim recima, postali su ubedjeni da je On izvanredna osoba - mozda cak i Mesija. Ali jos nesto je trebalo da se razvije u njihovom verovanju. Trebali su da se pomere od ubedjenosti do predanosti. Ovaj vazan dogadjaj u zivotima Isusovih ucenika zapisan je u Mateju 16:13. Isus je bio u okolini Cesarije Filipove kada je pitao ucenike: "ko govore ljudi da je sin covjecij?" NJihov odgovor bio je da mnogi misle da je Isus Jovan krstitelj, dok su drugi mislili da je on Ilija ili cak Jeremija. Onda je Isus pitao: "a vi sta mislite ko sam ja?" Do sada svi odgovori koje je On cuo bili su od znatizeljnih. Tada ubedjeni ucenik ustaje i cini korak koji ga vodi u predanost. NJegovo ime je Simon Petar, i on je rekao: "ti si Hristos, sin Boga zivoga." Petar je presao iz znatizelje i ubedjenja do totalne i potpune predanosti. Gde se ti nalazis? Da li si samo znatizeljjan? Ili mozda cak i ubedjen? Da li si napravio taj korak vere da bi bio predan? Postaces ucenik u biblijskom smislu samo kada totalni i potpuno budes predan Isusu Hristu i NJegovoj Reci.

Odreci se sebe

U Luci 14:27 Isus kaze: "I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne moze biti moj ucenik." "Ko hoce da ide za mnom (ili, ako bi neko bio NJegov ucenik) neka se odrece sebe i uzme krst svoj i ide za mnom. Jer ko hoce dusu svoju da sacuva,

izgubice je; a ko izgubi dusu svoju mene radi onaj ce je sacuvati" (Luka 9:23-24). Ako hoces da budes pravi ucenik, prvi korak je da se odreknes sebe, uzmes svoj krst svakodnevno i sledis Isusa Hrista. Ovo ulece pravo u lice sebicnoj ljubavi koja je uopsteno prihvacena danas cak i u crkvama. Tako puno cujemo o "samo-vrednosti", "samo-izgledu", "samo-podrsci." A opet ovo nebi trebalo da nas iznenadi, jer Biblija upozorava da ce ovakav narcisoidan stav biti preovladjajuci u danima pre Hristovog povratka na zemlju. Apostol Pavle, dok pise mladom Timoteju, govori nam: "Ali vladika treba da je bez mane, jedne zene muz, trijezan, pametan, posten, gostoljubiv, vrijedan da uci; Ne pijanica, ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne srebroljubac, Koji svojijem domom dobro upravlja, koji ima poslusnu djecu sa svakijem postenjem; A ako ko ne umije svojijem domom upravljati, kako ce se moci starati za crkvu Boziju?" (2.Timoteju 3:2-5). Koja tacna procena ili slika vremena u kojem zivimo! Dok gledamo nasu naciju danas, vidimo drustvo koje se raspada, na rubu je, moramo shvatiti da je jedina nada opste nacionalno probudjenje. Bog nam daje svoj recept za probudjenje u Drugoj knjizi Letopisa 7:14: "ako se narod moj na koji je prizvano ime moje, ponizi i pomoli se i potrazi lice moje i povrati se od zlih puteva svojih, - ja cu ga uslisiti s nebesa, oprosticu mu greh njegov i iscelicu zemlju njegovu" (Biblijski prevod "DLB"). Jedan od prvih uslova koji trebamo ispuniti da bi videli oprostenje greha i nasu zemlju izlecenu, nalazimo na pocetku pasusa: "ako se narod moj...pomoli." Rec "pomoli" je interesantna. Od 12 jevrejskih reci upotrebljivanih da bi izrazili jednu rec "moliti", ova koristena ovde znaci "osuditi svakodnevno." Ne "voli se svakodnevno", ili "uzdizi se svakodnevno", vec "osudi se", i to svakodnevno! To je tacno ono na sta je Isus mislio kada je rekao da se odreknemo sebe. Ucenistvo zahteva predanost, i kao sto sam vec pomenuo ranije, disciplina nam nije bas omiljena rec, ali je od velike veznosti ako hocemo biti ucenik Isusa Hrista. Zahteva da stavimo na stranu nase sopstvene ciljeve, zelje, ambicije i

očekivanja u životu. Obuhvata da predamo nasu volju i prava. Isus je to naglasio kada je rekao: "Tako dakle svaki od vas koji se ne odrece svega sto ima ne moze biti moj ucenik" (Luka 14:33). To ne znaci, da ako bi hteo ziveti radikalno hriscanski zivot, moras se zavetovati, dati sve sto imas nekome i ziveti na ivici bede. Isus je mislio da treba predati nase zahteve prema onom sto imamo. Drugacije receno, da ne budemo obuzeti nasim posedovanjem. Jedina obsesija koju ucenik treba da ima je za Isusa Hrista on mora da bude najvaznija zelja u nasem zivotu. On mora da bude vazniji i od nase karijere i personalne radosti i u stvari, nikada necemo naci radost dok nismo potpuno predani Hristu. Radost je produkt iz poznanja NJega. Biblija kaze: "Blago narodu, u kojega je Gospod Bog!" (Psalam 144:15).

Krst

Isus je naznacio vaznost predanja kada je govorio o krstu. Krst je izgubio mnogo od svog originalnog znacenja. Umotan je u religioznost. Postao je simbol mnogih stvari, od religiozne ikone do kicastog dragulja pretrpanog dijamantima i biserima. A pravi krst istorije bio je simbol mrznje i preziranja bio je simbol veoma okrutne smrti. Rimljani su ga rezervisali za najnize kriminalce. Bio je vrsta mucenja i pogubljenja. Moderno uporedjenje bila bi verovatno elektricna stolica. Sad, mi ne vidimo bas puno elektricnih stolica pretrpanim dijamantima kako vise ljudima oko vrata, zar ne? Niti vidimo omcu za vesanje punu bisera na lancicama. To su simboli smrti, simboli sramote. Krst je bio ista stvar. Kada je covjek nosio krst na ulicama Jerusalima, bilo je dobro poznato da ce on uskoro umreti. Osudjeni kriminalci su bili terani izvan grada, zakucani za krst, i postavljeni pored puta gde svako ko bi izlazio ili ulazio moze da ih vidi. Isus je rekao: "Ako hocete da budete moji ucenici, uzmite svoj krst." Zasto bi On izabrao taj prezreni simbol mucenja i odbacenosti da bi ilustrovao sta to znaci slediti ga? Isus je svojenamerno korsitio taj radikalno simbol

da bi pridobio paznju ljudi. I zbog toga treba da ga posmatramo sa tog originalnog konteksta. Sta znaci nositi krst danas? Cesto cujem ljude kako kazu da imaju "krst" da nose. "Moj krst su mi deca" - rekli bi. Li deca te zene bi rekli: "nas krst je nasa majka." Oni identifikuju ma koji problem ili prepreku kao svoj krst koji nose. Ali to nije sta krst znaci. Krst predstavlja jednu stvar: umreti za sebe. Za ucenike ovo je znacilo da bilo gde Isus zeli da idemo, mi hocemo tamo da idemo. Ocigledno ovo nije zadovoljavajuca poruka za mnoge ljude. Sotonina izjava o covcanstvu bila je precizna, kada je rekao: "kozu za kozu, i sve sto covjek ima dace za dusu svoju" (Jov 2:4). Drugim recima, sotona zna da kada je nasa koze u pitanju covjek ce se odreci svega samo da ostane ziv, da se odrzi. Isus definitivno nije zastupao neko "lakoverje". Cesto cujemo: "samo pozovi Isusa u svoje srce, Once te naciniti sretnom osobom. Neka ti Bog bude ko-pilot." Ponekad ce ljudi reci da ce Bog odrzati svkog vernika u savrsenom zdravlju i da ce ga naciniti ili nju bogatom do daske! Zao mi je ali to nije hriscanstvo novoga zaveta. Istinaje da ce te Isus naciniti sretnijim i mnogo toga vise, ali Bog ne nudi sebe samo kao neki nebeski veliki brat ili dobar ortak. Kraj svega je da je Bog apsolutno svet i savrsen, a mi smo uzasno zgresili protiv NJega. Ali Bog, u svojoj velikoj ljubavi, premostio je ogromnu provaliju, koju je napravio greh i poslao svog jedinog, dragog Sina da umre na krstu za nas. Da bi Ga prihvatili u svoj zivot ne samo sto trebamo da verujemo u NJega, nego treba takodje i da se okrenemo od naseg greha i da Ga sledimo kao Gospoda i Spasitelja. General Vilijam But, osnivač Armije Spasenja (prim. prev. naziv jedne hriscanske organizacije), napisao o opasnosti koju on vidi suocavajuci se sa porukom jevandjelja u dvadesetom veku. Pored mnogih stvari on je video "jevandjelje" koje predstavlja hriscanstvo bez Hrista, oprosteno bez pokajanja, spasenje bez regeneracije, i raj bez pakla. Zar nije to sto cesto cujemo danas kao zamenu za pravo jevandjelje? Meni se svidja sta je Samuel Rutherford rekao o nosenju krsta. Rekao je: "krst Isusov je najsladji teret

koji sam ikada nosio. Taj mi je teret kao sto su krila ptici ili jedra brodu da bi me dovela do moje luke." Ruterford je otkrio sta ti, takodje, mozes znati - a to je kada stvarno umres za sebe, ti u stvari nalazis sebe. Kada stavis na stranu svoje ciljeve, zelje i ambicije onda ce ti Bog otkriti zelje, ambicije i ciljeve sto On ima za tebe. To je apostol Pavle mislio kada je rekao: "s Hristom se razapeh. A ja vise ne zivim, nego zivi u meni Hristos" (Galatima 2:19-20). Da li nosis krst, bas sada i sledis Isusa? Za nekoga to mozda znaci mucenje progonstva. Ili mozda ogromna promena u zivotnom stilu. Mozda te kosta tvojih prijatelja. Za druge opet moze da znaci umreti za veru. U bilo kom slucaju, nosenje krsta ce uticati na svaki pogled tvog zivota. Dok ne prepoznamo da sve sto imamo pripada Isusu, nismo ucenici. Ako smo upoznati sa Bozijom voljom u nasem zivotu, a ne zelimo ici u pravcu koji Bog hoce, onda nismo NJegovi ucenici. Da li si ti NJegov ucenik danas? Mozda si jos samo znatizeljan, ili samo pomalo ubedjen. Mozda si ubedjen ali nisi prevazisao tu poslednju preponu predanja. Dok ne dostignes tu tacku, ne mozes se potpuno zvati NJegov ucenik. Istinski ucenik koji zeli da zivi radikalno hriscanski zivot treba da se usidri u Rimljanima 12:1: "Molim vas dakle, braco, milosti Bozije radi, da date tjelesa svoja u zrtvu zivu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vase duhovno bogomoljstvo." Pavlova ideja ucenistva nije samo davanje intelektualnog priznanja Isusu kao Bogu; ona sadrzi poslusnost i zrtvu. U glavi koja sledi u Rimljanima 12, Pavle nam izlaze sve sto je Bog uradio za nas. On kaze: "Molim vas dakle, braco, milosti Bozije radi, da date tjelesa svoja u zrtvu zivu." U jevrejskoj svadbenoj ceremoniji, momenat kada je otac dao ruku svoje cerke zove se davanje. Na isti nacin, Bog hoce da se mi damo NJemu. Da li zelis da budes vise nego znatizeljan u vezi Isusa? Ako zelis, treba da postoji predaja sa tvoje strane. Uslovi ucenistva su drugaciji od uslova spasenja. Da bi bio hriscanin treba da verujes u onog koga je Bog poslao, i onda ces dobiti vecni zivot kroz Isusa Hrista naseg Gospoda. To je poklon. Da bi bio ucenik treba svakodnevno da nosis krst i da ga sledis,

izvršavajući Njegovu volju. To je predaja. Dok učis, svaki učenik je hriscanin ali nije svaki hriscanin učenik. Da li želiš biti nešto više nego samo znatizeljčan o Isusu i više nego ubedjen? Onda predaj svoj život Njemu kao učenik i otkrij šta ima radikalčan hriscanin život! Možda ovi zahtevi izgledaju preteski za tebe u ovom trenutku. Zapmti, ako Bog želi nešto da uradiš, On će ti za to dati snagu. Božiji poziv je Božije osposobljavanje. U Filipljanima 2:13 učimo: "Jer je Bog sto cini u vama da hocete i učinite kao sto mu je ugodno." To je nasa garancija. Bog će nam omogućivati. Nije potrebno imati veliko znanje, nije potrebno imati veliku sposobnost, samo treba da budemo na raspolaganju!

GLAVA 3.

CENA UCENISTVA

"A kad idjahu putem rece mu neko: Gospode! ja idem za tobom kud god ti dodjes. I rece mu Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda: a sin covjecij nema gdje zakloniti glave. A drugome rece: hajde za mnom. A on rece: Gospode! dopusti mi da idem naprije da ukopam oca svojega. A Isus rece mu: ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace; a ti hajde te javljaj carstvo Božije. A drugi rece: Gospode! ja idem za tobom; ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s domasnjima svojijem. A Isus rece mu: nijedan nije pripravan za carstvo Božije koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag." Luka 9:57-62

Ako si kao hriscanin presao od znatizelje do ubedjenja, od ubedjenja do predanja da bi bio učenik, postoji jos jedan faktor koji treba da uzmes u obzir: cena. Poslusnost Božijem planu ucenistva će definitivno da kosta. Veoma cesto, buduci ucenik želi sve najbolje od Boga, ali ne uspeva da plati cenu da bi to

odrzao! Kako mozemo da damo tako malo onom koji je dao tako puno za nas? On je dao sve za nas i ocekuje isto. Secam se price o jednom zemljoradniku koji je bio poznat po svojim sebicnim putevima. Ovaj zemljoradnik je imao kravu. I krava je otelila dva teleta. Zemljoradnik je pogledao teladi i rekao, "Gospode tako sam zahvalan za ovaj blagoslov da cu ti dati jedno od mojih teladi." Ponosno je rekao zeni o svojoj odluci, koja ju je iznenadila poznavajuci njegove sebicne odluke. Kada je trebao da donese odluku, koje tele da da Gospodu, rekao je: "jos nisam siguran koje." Vreme je prolazilo, i jedno tele se razbolelo. Posle jos kog dana, zemljoradnik je usao u kucu iz stale noseci bezzivotno tele na svojim rukama i veoma tuzno rekao svojoj zeni: "Draga, imam lose vesti. Bozije tele je upravo uginulo." Mnogi vernici su bas kao taj zemljoradnik u svom odnosu sa Isusom Hristom. Daju mu ono sto im vise ne treba, tako Bog ostade sa ostatcima! Ne bi trebalo da imamo takav stav. On je dao tako mnogo da bi trebali i mi da uzvratimo sve sto imamo, NJemu - On mora biti Bog svega. U Luci 9. Isus poziva na učenstvo sa podvucenom mogucnosti da nas poslusnost pozivu moze kostati odnosa sa prijateljima i porodicom. Isus poziva coveka, govoreci: "sledi me." Na to, covek je odgovorio: "Gospode! dopusti mi da idem najprije da ukopam oca svojega." Poziv drugom coveku donosi slican odgovor: "...ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s domasnijima svojijem" (Luka 9:57-62). Ni jedan od ovih odgovora nije bio zadovoljavajuci. Mi jednostavno ne mozemo reci: "Gospode, dopusti mi prvo..." Ako je On Gospod, On je prvi. Ako smo mi na prvom mestu, onda u svim prakticnim svrhama On nije Gospod naseg zivota. Ova ista stvar se desila kada je Simonu Petru u viziji dosao veliku carsav sa neba a u njemu sve vrste neciste hrane, hrana koju dobar jevrejski decko ne bi nikada jeo. Ali Bog je rekao: "Pokolji i pojedi!" Ali petar rece: "Ne, Gospodine" (Dela apostolska 10:13-14 DLB). Ponovo, nema takvog odgovora kao: "Ne, Gospodine." To je kontradikcija. Ako kazemo ne Bogu, postoji indijacija da On nije Gospod. On je mozda prijatelj, On je mozda neko koga

gledas sa obozavanjem, ali On ne moze da primi negativan odgovor od istinskog ucenika. Ili je On Gospod svega ili nije Gospod svega!

Nema odlaganja

Coveku koji je rekao "Gospode, dopusti mi da idem najprije da ukopam oca svojega" - Isus mu je odgovorio: "Ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace." Neki ljudi citajuci ovo misle da je Isus bez razloga bio grub. U stvari, ovo je bila izreka koristena u jevrejskoj kulturi koju su svi u to vreme razumeli. Covek je u stvari pitao da li moze da odlozi svoje predanje. On je hteo da saceka da mu otac i majka ostare i umru. U to vreme bilo bi mnogo udobnije za njega da sledi Isusa. Mozda je on mislio: "Gospode, ako odem sad kuci svojoj majci i ocu i kazem im da sam pronasao Mesiju i da cu ga slediti, bice problema i sukoba, a to ne zelim u svom zivotu momentalno sad. Imam ovozemaljske odnose kojima sam odan. Kada okolnosti budu mnogo udobnije, onda cu te slediti." Isus zna da ako ga sledimo u poslusnosti bice konflikata. To je deo cene koja treba da se plati. Mi cemo ili imati harminiju u odnosu sa ljudima i, kao rezultat, sukob u odnosu sa Gospodom, ili cemo imati harmoniju u odnosu sa Gospodom i sukob sa ljudima. Drugim recima, prevo ucenistvo, ili kao sto smo to nazvali, radikalno hriscansko zivljenje, ce definitivno napraviti sukob u nasem odnosu sa nevernecima. Moze biti uticaja cak i na clanove porodice. Ako zelis da se slazes sa svima, uvek da ih cinis sretnim, i nikada nikoga uvredis a opet zelis da ti Isus Hrist bude Gospod i u totalnoj kontroli, otkrices da to bas ne funkcioniše. Ako zivis pobožan zivot, svet zivot i dozvolis hristu da bude Gospod svega, sigurno te ljudi neće bas voleti. Na žalost, neki će te čak mrzeti. Isus je rekao svojim ucenicima, "nije sluga veci od gospodara svojega. Ako mene izgnase i vas ce izgnati" (Jovan 15:20). Niko ne zeli da ima neprijatelje, ali kao Isusovi sledbenici mi cemo ih imati. Postoje neprijatelji Hristovog krsta, i zbog toga jer ti sledis Isusa bice neprijateljski

prestrojeni prema tebi. I ako je ponekad tesko, pozvani smo da ih volimo. Pismo obecava: "A svi koji pobožno hoce da zive u Hristu Isusu, bice gonjeni" (2.Timotiju 3:12). Ovo obecanje retko cujem da vernik govori! Isus je rekao: "Ne mislite da sam ja dosao da donesem mir na zemlju; nijesam dosao da donesem mir nego mac. Jer sam dosao da rastavim covjeka od oca njegova i kcer od matere njezine i snahu od svekrve njezine: I neprijatelji covjeku postace domasnji njegovi" (Matej 10:34-36). Ovo se cesto desava kada ostali clanovi porodice ne zele da slede Hrista kao ti. Pogledaj to na ovaj nacin: Bolje je povremeno uvrediti nekoga ko ne poznaje Isusa sa osudjujucom porukom jevandjelja u mogucnosti dolazenja do vere, nego nikada uvrediti u bilo kom pogledu i gledati ga kako odlazi u vecnost bez Hrista. To lici na ono sta hirurg mora da uradi da bi mu spasio zivot. On mora da prouzrokuje povremeni bol dok cini rez sa svojim skalperom. A u stvari u tom procesu on produzava godine zivota pacijentu. Slicno, poruka jevandjelja moze da povredi, prvo, dok osoba uvidi da je zgresila protiv Boga i da mora da se okrene od tog greha. Ali nece ni priblizno toliko povrediti koliko ce one koji su drsko odbacili ljubavni poklon oprostjenja od Sina Bozijeg.

Bezgranicna predaja

Jos jedna cena ucenistva u ovom pasusu koja se suocava sa nasom predajom. Luka je zapisao: "A kad idjahu putem rece mu neko: Gospode ja idem za tobom kud god ti podjes." Na NJegovo iznenadjenje, Isus je odgovorio pomalo hladno: "Istice imaju jame i ptice nebeske gnijezda: a sin covjecij nema gdje zakloniti glave." Modernim recima, Isus je rekao: "Pogledaj drugar, ja nisam krenuo u jerusalimski Hilton. Mozda bi bilo bolje da razmislis. Moj zivot je zivot poteskoca i zrtovanja. Da li znas gde ja idem? Na kraju ja idem da umrem na krstu. Da li ti tamo zelis da ides? Razmotri dobro sta govoris!" Moramo da damo ovom covjeku malo aplauza. On je bio uzbudjen. Video je Isusa, obozavao Ga, i odjednom mu je

ispalo iz usta to da hoće da ga sledi. Izgledalo je da ima dobro srce, ali je bio nagao. Nije prvo uzeo u obzir cenu. Nije znao šta dolazi. Isus mu je jasno pokazao da ako želi biti učenik, treba da ostavi sve što ima. Isto je tako i sa nama. Treba da imamo iste stavove privrženosti prema nekome ili nečemu što bi nas usporilo. Biblija jasno govori da nismo samo svoji. Kupljeni smo cenom, i zato treba da veličamo Boga sa svim što mi jesmo. Mi prepoznavamo da propadamo Njemu, da naše vreme pripada njemu. Nas život je Njegov život. Nasi izvori i svojine su Njegovi izvori i svojine. Sve ovo treba da uzmemo u obzir dok se predajemo učenstvu. Ja sam čuo da u Africi, lovci imaju izvanredan način za hvatanje majmuna. Uzmou kokosov orah i izprazne ga, probuse dovoljno veliku rupu da ispruzena sapa majmuna može da udje, ali mala da bi majmun mogao izvuci svoju pesnicu napolje. Onda, uzmu vruć pirinac i postave ga u otvor kokosovog oraha i naogegnu ili ispod drveća na kojima visi mreža. Onda lovac ode preko brda i čeka. Kada majmun namirise riz, dodje i stavi svoju ruku u kokosov orah da bi dohvatio riz. Lovci su naučili da majmun neće pustiti mamac iz svoje pesnice tako da se nemože otarasiti kokosovog oraha. Kada počnu da udaraju kokosov orah u zemlju u pohlepnoj frustraciji, lovci dodju i sa lakocom ulove majmuna pomoću mreže. Čak kada majmun vidi mrežu, ne želi da otvori pesnicu jer želi riz. Kao rezultat, lako su u zamci. Mnogi ljudi žive citave živote za jednu saku princa, za saku svojine, za saku svojih težnji. Kao Ezav, oni prodaju sve za jednu činiju jela (1.Mojsijeva 25:29-34). Oni se odricu onoga što Bog može da uradi za prolazne, trenutacne stvari. Istinito učenstvo zahteva žrtvu. Ja sam siguran da bi se manje ljudi upustilo u brak kada bi izracunali cenu. Udvaranje je često svet snova. Čovek odvede svoju dragu u najbolji restoran, otvara joj vrata, čak donese i predivno sveće. I tada nastupa brak. I dalje oni izlaze na večere, samo što sad idu u burekdžinicu. A umesto poklona ide ono "draga, da li ćeš mi sasiti dugme na ovoj kosulji, oprati ove stvari i ispeglati ih za 20 minuta? Idem da pećam." Na čudo žene, princ udvaranja se pretvorio u zabu

u braku! Ja nipošto ne ponizavam brak, jer napravljen sa Gospodom i Njegovim principima u centru, brak je predivno i ispunjavajuće iskustvo. Ali ako zurbom načinjen bez proračuna cene i procenja božijih standarda, brzo može da se raspadne. Isto je i sa nasom predajom da budemo učenici Isusovi. Moramo prvo izračunati cenu.

Znacenje predaje

Da bi izračunali cenu treba da razumemo značenje predaje. Isus završava pasus u Luci sa izrekom. "Nijedan nije pripravan za carstvo Božije koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag." Ovo je strogo upozorenje onima koji žele da žive život predomisljanja. U pasusu pre Isus koristi vojničku analogiju da bi ilustrovao ovaj koncept. Kaže: "Ili koji car kad hoće s vojskom da se pobije s drugim carem ne sjede najprije i ne drži vijecu može li s deset hiljada sresti onoga što ide na njega sa dvadeset hiljada?" (Luka 14:31). Ne mora da znači da je Isus mislio da kralj ima samo 10.000 trupa u pripravnosti. Veoma je moguće da je kralj imao 50.000 trupa, ali je htio da korsi samo 10.000 za bitku! Ili drugim rečima, Isus bi rekao svakom ko uzima u obzir učenstvo: "Ja te ne pitam da li želiš da predas 10% ili 20%, ili čak 50% meni. Ako ne predas apsolutno sve i uvidiš da imam apsolutno pravo nad svim stvarima u tvom životu, ne možeš biti moj učenik." Koliko ti želiš da daš? Da li je tvoja predanost učenstvu kao ona prica o zemljoradniku i "Božijem teletu" koje je uginulo? Ili da li si voljan da platiš cenu i predas se radikalnom hriscanskom življenju? Ako jesi, svet ti nikada neće biti isti!

GLAVA 4.

UCENIK U RECI

"Sine moj, ako primis rijeci moje, i zapovijesti moje sahranis kod sebe, Da pazi uho tvoje na mudrost, i prignes srce svoje k razumu, Ako prizoves mudrost, i k razumu podignes glas svoj, Ako ga ustrazis kao srebro, i kao sakriveno blago ako dobro ustrazis; Tada ces razumjeti strah Gospodnji, i poznanje Bozije naci ces. Jer Gospod daje mudrost, iz njegovijeh usta dolazi znanje i razum. Cuva pravima sto doista jest, stit je onima koji hode u bezazlenosti, Da bi se drzali staza pravijeh, a on cuva put svetaca svojih. Tada ces razumjeti pravdu i sud i sto je pravo, i svaki dobri put." Price Solomonove 2:1-9

Posto smo ustanovili sta učenstvo zahteva, kada mozemo istraziti neke bitne stvari da bi se ostvario radikalni hrisćanski zivot. Prvu stvar nalazimo u Jovanu 8:31: "ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista cete biti ucenici moji." Ako ti i ja stvarno zelimo biti ucenici Isusa Hrista, trebamo stalno da se hranimo Bozijom recju. Zasto onda toliko vernika ne uspeva da cita svoje Biblije redovno? Nedavna statistika izdana u casopisu "USA Today" otkriva od 662 covjeka koji su anketirani, 93% kazuje da imaju najmanje jednu Bibliju. Ali od tog broja, samo 55% kazuje da je citaju. A od njih koji citaju samo 25% je citaju svaki dan. Veliko merilo uspeha i neuspeha u hrisćanskom zivotu zavisi od toga, koliko Bozije reci unosimo u nasa srca i mozgove, na svakodnevnoj osnovi i kako smo joj poslusni. Sve sto trebamo da znamo o Bogu pise u Bibliji. Ako zapostavimo proucavanje Pisma, nas duhovni zivot ce neizbezno upasti u uronulost. Abraham Linkoln je jednom rekao: "Sva doba spasioca sveta su izlozena u ovoj knjizi. Sve stvari koje su u njoj, covjek zeli." Iskreni Abro je bio u pravu! Zasto onda toliko vernika ne sme da otvori svoju Bibliju? Da li je moguće da mnogi hrisćani nemaju tu glad za istinom? Najjednostavniji nacin za doktora da otkrije da li je pacijent zdrav ili ne, je da mu proveriti apetit. Kada nema apetita, cesto znaci da nesto nije u redu. Na isti nacin neki hrisćani nemaju apetit za Bozijom Recju. Neki citanje Bozije reci vide kao duznost, napor, nesto sto se mora. Ali to se moze promeniti kada vidimo razliku koju

cini u našem svakodnevnom životu. Gladna deca su zdrava deca. Prva Petrova 2:2 kaže: "I budite zeljni razumnoga i pravoga mlijeka, kao nvorodjena djeca, da o njemu uzrastete za spasenije." Zeleti čisto mleko reci, zanci da jako zelimo učenje reci jer hoćemo da rastemo! Ako ne činimo progres ponovno, moguće je da ne čeznemo za Pismom. Reci proroka Osije i dalje vaze: "Izgibe moj narod, jer je bez znanja" (Osija 4:6). Danas, mnogi vernici odustaju, padaju u greh, ili su zavedeni lažnim učenjem jer nikada nisu razvili tu vitalnu disciplinu čitanja reci na svakodnevnoj osnovi. Ako ćemo biti učenici Isusa Hrista, vodeći efektivan i uspšan hrišćanski život, Božija Rec treba da nam bude prioritet. U Pricama Solomunovim 2:1-9, pasus na početku ove glave, nalaze se divna obećanja koja će nam pomoći da izvucemo što više iz našeg proučavanja Pisma. Za svako obećanje postoji uslov koji treba da ispunimo. Uslovi navedeni u prvih pet stihova su, da moramo primiti NJegove reci i čuvati NJegove zapovesti; da prizovemo mudrost; i tražimo razum kao da tražimo zlato.

Prihvatanje NJegove Rec

Hajde da istražimo prvi princip, kako izvuci najviše iz Božije Rec - prihvatanja NJegove reci i čuvanja NJegovih zapovesti (Price Solomunove 2:1). Sta ovo znači? Dela apostolska 17:11 odnosi se vernima u Veriji: "Ovi pak bijahu plemenitiji od onijeh sto žive u Solunu; oni primise riječ sa svijem srcem, i svaki dan istraživahu po pismu je li to tako." Verijci su proveravali tačnost Pavlovog učenja iz Pisma. Ako su proveravali apostola Pavla, koliko bi mi više trebali da proveravamo naše pastore i učitelje, i kao one moderne apostole i proroke? Postoje ljudi danas koji tvrde da govore za Boga. Ako se neko osudi da zapita pitanje o vrednosti te izjave, takva osoba je pobijena jer se usudjuje da izaziva te individue koje nazivaju kao moderni apostoli i proroci! Kakva budalastina! Niko nije prevelik da se ne bi mogao ispitati. Ako je, najverovatnije, najveći učitelj crkve bio ispitan po Pismu,

koliko vise bi trebalo one koji su u kontradikciji! Zajedno sa ispitivanjem Pisma, Biblija kaze da su Verijci prihvatili poruku sa "svijem srcem." To nije bila samo zelja da nauce nesto novo, vec zelja da pojacaju i upotreba u zivotu ono sto su vec znali. Mnogi hriscani misle da znaju vise nego znaju. Cesto naizgled zreli vernici ostaju bez reci kada su suoceni sa pitanjem o osnovnoj biblijskoj doktrini. Znaju sta to veruju ali ne mogu se odbraniti biblijski. Veruju samo zato jer su im rekli da je istina! Ovo je veoma opasno. Ne treba da zavisimo u nasoj veri samo na osnovu onoga sto nam je neko rekao, bez obzira koliko je pouzdan i duhovan izvor. Ako ta osoba govori nesto netacno, nasa vera moze biti unistena. Zbog toga treba da osnujemo nasu veru samo na Bozijoj Reci. Moramo da je znamo za sebe!

Proucavaj Boziju Rec

U Drugoj poslanici Timotiju 2:15 nalazimo ove reci: "Postaraj se da se pokazes posten pred Bogom, kao radin koji se nema sta stidjeti, i pravo upravlja rijecju istine." Rec "postaraj" znaci "nacini vreme i daj sve od sebe." Fraza "i pravo upravlja" znaci "deliti pravilno reci istine." Dozvoli mi da te pitam jedno pitanjed. Da li ti verujes u Isusa Hrista? Ovo je kljucna doktrina! Da li verujes da je Isus Hrist jedini put do Oca? Da li verujes da Bog ima plan za tvoj zivot i zeli da ti objavi svoju volju? Ako verujes, da li mozes biblijski to da potvrdis? Na zalost mnogi hriscani nemaju inteligentan biblijski odgovor na ova pitanja. Jedan od zestih razloga za to je sto ne citamo Bibliju ukljucujuci nasu inteligenciju. Mnogo puta citamo, ali ne uspevamo da razumemo o cemu je rec u kontekstu. Nemamo pojma ko govori i koje su okolnosti u tom pasusu. Na primer, citajuci u starom zavetu o mnogobrojnim zrtvovanjima bilo bi jako zbunjujuce bez osnovnog razumevanja Novog Zaveta. Mogao bi zakljuciti da je najbolji nacin dolaska do Boga zrtvovanje neke zivotinje. A sa razumevanjem novog zaveta, shvatam da je zrtveni sistem samo senka onoga sto ce Isus

uraditi na krstu. Evo nekoliko ključnih pitanja sa kojima mozes da se preispitas dok proučavas pasus iz Pisma:

- Sta je glavna tema pasusa?
- O kojim se ljudima radi u pasusu?
- Ko govori?
- O kome ta osoba govori?
- Koji je ključni stih?
- Sta me uci ovo o Isusu?

Dok citas, jako je vazno da se pitas, kako tekst mozes primeniti u svom zivotu. Dok citas pasus postavi sebi ova pitanja:

- Da li se govori u tekstu o nekom grehu za koji ja treba da se pokajem ili ostavim?
- Da li je data zapovest koju ja trebam da izvršim?
- Da li je dano obećanje koje mogu koristiti u svojoj situaciji?
- Da li je data molitva kojom se i ja mogu moliti?

Razmislijati nad NJegovom Reci

Kada citas Bibliju, stani i razmisli sta ti Bog pokazuje. Dobro je zvakati svoju duhovnu hranu. To je znacenje meditacije nad NJegovom reci. Bolji smo kada citamo pet stihova polako i razumemo ih nego kada citamo pet glava brzo i nista ne razumemo. Nauci da usporis. Nauci da meditiras. Nauci dozvoliti Svetom Duhu da ti govori kroz svaki pasus. Psalam 1. nam daje primer osobe koja je naucila da hoda sa Bogom. Toj osobi je receno da meditira o NJegovoj reci dan i noc. Trebalo bi da radimo kao njegovi ucenici.

Moli se da bi razumeo

Ovo nas dovodi do jos jednog vaznog dela u ucenju iz Pisma. Nalazi se u Pricama Solomunovim 2:3-5: "Ako prizoves mudrost, i k razumu podignes glas svoj, Ako ga ustrazis kao

srebro, i kao sakriveno blago ako dobro ustrazis; Tada ces razumjeti strah Gospodnji, i poznanje Bozije naci ces." Sledeci korak da bi izvukao najvise sto se moze iz Pisma je da se molis za razumevanje. Psalam 119:18: "Otvori oci moje, da bih vidio cudesa zakona tvojega." Mi treba da dodjemo pred Gospoda i da mu kazemo nesto kao "Oce, ja verujem da si ti autor ove knjige. Verujem kao sto Ti kazes, da je svo Pismo nadahnuto od Tebe. Tako da onda od Tebe trazim, kao autora, da mi budes vodit. Pomozi mi da razumem, i pokazi mi kako ove istine da sprovedem u svoj zivot." Ovakva forma iskrene molitve ozivece Bibliju u tvom studiranju.

Cuvanje NJegove Rec i kao blago

Sledeci princip je nadjen u Pricama Solomunovim 2:4-5: "Ako ga ustrazis kao srebro, i kao sakriveno blago ako dobro ustrazis; Tada ces razumjeti strah Gospodnji, i poznanje Bozije naci ces." Ako zelis da upoznas Boga, On nam govori da treba traziti NJegovu mudrost kao "da trazimo zlato" ili blago! Psalam 19:7-11 kaze: "Zakon je Gospodnji svrsen, krijepi dusu; svjedocanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost nevjestome... Bolji su od zlata i dragog kamenja... ko ih drzi ima veliku platu." Da li mi uvidjamo kakvo je Biblija veliko blago nama vernicima? U Americi jako smo razmazeni u mnogim pogledima. Mnogi imaju i vise od jedne Biblije u svojim domovima. Ja imam Biblije u razlicitim velicinama, oblicima, i prevodima. Ali u Kini danas, i drugim zemljama gde je Biblija zabranjena, ona je blago. Cuo sam price vernika u Kini koji imaju samo jednu Bibliju za citavu crkvu. Uzmu tu Bibliju, iscepaju stranice i podele ljudima da bi oni naucili napamet. Za mnoge hriscane u Kini, Biblija ima vrednost kao zlato - pa cak i vise. Mi treba da vidimo istu tu vrednost u Bozijoj Rec i.

Uciti napamet NJegovu Rec

Takodjer je veoma vazno da memorisemo Pismo. Kada je jednom Pismo zasejanu u tvoju memoriju, uvek ce biti tamo da se koristi. Doci ce vreme kada ce se taj pasus ili stih, memorisan, veoma isplatiti. Dace utehu tvome srcu, i snagu u napetim kusnjama. U Psalmu 119:11 receno nam je: "U srce svoje zatvorio sam rijec tvoju, da ti ne grijesim." Iako je dobro nositi Bibliju u aktovki, dzepu ili tasni, najbolje mesto je u tvom srcu! U 5.Knjizi Mojsijevoj 11:18-20, Bog nam kaze: "Nego slozite ove rijeci moje u srce svoje... i ucite ih sinove svoje... i napisi ih..." Ako zelim da memorisem stvari meni je najbolje da ih zapisem. Kada nesto zapisem, onda je to dublje urezano u moju memoriju. Dublje nego da sam samo to procitao. Kada citam ne moram ni da budem upucen sta to citam. A kada zapisujem pomaze mi da taj materijal udje u moj um i daje mi vise "snage pamcenja." Dobro je imati dnevnik ili svesku uz Bibliju. Kada ti licno proucavas Pismo i kada ti pasus govori, zapisi sta ti je Bog pokazao. Mozda nece biti korisno tog trenutka, ali sledeci dan ili mesec mozda ce ti bas to trebati.

Primeniti NJegovu Rec

Konacno, moramo primeniti Boziju Rec u nasim svakodnevnim radnjama i aktivnostima. Kao ranije pomenuto, Isus je rekao, ako nastavljamo u NJegovoj Reci, onda smo NJegovi ucenici. Nije dovoljno svakodnevno proucavanje ni memorisanje; to mora da dodirne nacin naseg zivota. Nije dovoljno proci kroz Boziju Rec; Bozija Rec mora da prodje kroz tebe. Nije u tome vaznost kako ti obelezavas u Svojoj Bibliji Vec kako Biblija obelezava Tebe! Rec "ostanemo" je ista koju je Isus koristio u Jovanu 15:7 kada je govorio o "ostanju." Rekao je: "Ako ostanete u meni i rijeci moje u vama ostanu, sta god hocete istite, i bice vam." Mi ostajemo u Isusu dok izvlacimo snagu od NJega. Na isti nacin cokot izvlaci sastojke iz zemlje, a loza iz cokota, treba da ostanemo u stalnom zajednistvu, i drugarstvu sa Bogom. Ako ostajemo u Reci, to znaci da izvlacimo nase ideje i nacin zivota iz nje.

Odjednom nas govor i dela bice menjana. Da li Rec ima ovakav uticaj na tebe danas? Da li podrzava tvoj zivot? Da li ti kontrolise misli, nacin tvog poslovanja, kucni zivot, pa cak i tvoje slobodno vreme? Ako ne utice, nisi ucenik. Postajemo ucenici samo onda kada se podredimo autoritetu NJegove Reci i predamo se njenom ucenju. U Kolosanima 3:16 kaze: "Rijec Hristova se bogato useli medju vas", drugim recima: "neka se Hristove reci osecaju kao kod kuce u tebi." Bog zeli da NJegova Rec utice na sva podrucja u tvom zivotu - tvoj dom, tvoj posao, tvoje vreme za igru, i molitveno vreme takodje. Neophodno je prebivati u NJegovoj Reci za sve one koji zele biti NJegovi ucenici.

GLAVA 5.

UCENIK U MOLITVI

"I kad se molis Bogu, ne budi kao licemjeri, koji rado po zbornicama i na raskrscu po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaista vam kazem da su primili platu svoju. A ti kad se molis, udji u klijet svoju, i zatvorivsi vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platice tebi javno. A kad se molite, ne govorite mnogo, kao neznabosci; jer oni misle da ce za mnoge rijeci svoje biti usliseni. Vi dakle ne budite kao oni; jer zna otac vas sta vam treba prije molitve vase. Ovako dakle molite se vi: Oce nas koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; Da dodje carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu; hljeb nas potrebni daj nam danas; I oprost nam dugove nase kao i mi sto oprastamo duznicima svojijem; I ne navedi nas u napast; no izbavi nas od zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavijek. Amin." Matej 6:5-13.

Kako tezimo ucenistvu, hajde da razmotrimo jos jednu vaznu

stvar: učenik mora da bude čovek molitve! Ako imamo nameru da ostanemo u Reči bez molitve, naše proučavanje će biti samo prazna intelektualna aktivnost. Staviše, ako stvarno želimo da upotrebimo sve ključne stvari učenstva u našem hrišćanskom životu, molitva će biti od osnovne važnosti. Molitva je ključna da bismo imali zarku želju i snagu u našem svedočenju. Za vernika, molitva treba da bude prirodna, kao i disanje. Ali, nažalost, u životu mnogih vernika molitva nedostaje. Ovo se desava verovatno zato što mnogo puta posle molitve sve izgleda kao da se ništa ne desava. Kada je Jov imao susret sa mnogobrojnim kuznjama, rekao je: "Niti ima među nama kmeta..." (Jov 9:33) što znači da on nije mogao nikoga naći da bi raspravljao umesto njega, nikoga ko bi premostio provaliju za njega pred Bogom. Jov je osećao kao da ne može dopreći do Boga. Možda je bilo vremena kada si se i ti osećao ovako. Izgledalo je kao da Bog ne sluša. Ako si prihvatio Isusa Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja, onda ovo ne bi trebalo da je slučaj kod tebe, jer je Isus premostio prepreku. "Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i nadjemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć" (Jevrejima 4:16). Danas možemo doći do Boga kroz Isusa, našeg posrednika. "Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus" (1.Timoteju 2:5). Takođe nam je rečeno u Jevrejima 7:25 da Isus "svagda živi da se može moliti..." za nas.

Motivi za molitvu

Gledajući ovaj pasus iz Mateja 6, vidimo da Isus prvo govori o nekoliko gresaka koje ljudi imaju u vezi sa molitvom. Prva pogreška govori o motivima. Isus kaže: "i kad se molis Bogu, ne budi kao licemjeri, koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi..." Problem sa "religioznim" ljudima tog vremena, farisejima, bio je da su se molili da bi impresionirali druge. Na koskovima ulica i na pijacama oni su mogli biti zapazeni dok dizu svoje ruke i glave

i mole se na jako upadljiv način. Ljudi bi prolazili pored njih i mislili: "pogledaj tog duhovnog čoveka. Tako voli Boga da ne može sačekati da dodje u sinagogu da bi se molio." Nisu shvatili da je takav čovek verovatno mislio: "Kako sam ja duhovan, svako me posmatra. Svi su impresionirani mojom duhovnošću. Ja sam tako svet." Ovaj način molitve Bog ne čuje. Ta osoba je previše zainteresovana za ono što drugi misle o njoj, previše je puna sebe da bi molitva bila delotvorna. On je kao farisej o kome je Isus govorio koji "moljase se u sebi" (Luka 18:11). Bog neće čuti molitvu osobe pune ponosa, to nije ništa drugo nego greh, i Biblija kaže da nas Bog neće čuti ako držimo nepravdu u srcu. Znaj dobro da je duhovni ponos greh, kao i laganje ili nemoral, ako ne i gori.

Nacini molitve

Druga pogreška u vezi s molitvom o kojoj Isus govori odnosi se na način farisejeve molitve. Fariseji bi ulazili u molitveni ritual ponavljanja nanovo i nanovo. Izgleda da su mislili kako je duža molitva duhovnija i ugodnija Bogu. Molitva treba da dodje od srca. Bog nije zainteresovan za naš govor i sposobnosti izražavanja. On nije zainteresovan kako savršeno naše molitve zvuče, ili da li se rimuju, ili koliko su dugacke. On je zainteresovan za to koliko su istinske. Jedna od najrecitijih molitvi koje nalazimo u Pismu dolazi od čoveka koji je rekao: "Bože! Milostiv budi meni grješnome" (Luka 18:13). To je efektivna molitva! To je čovek koji je iskren s Bogom. On je rekao ono što je mislio i to je jednostavno izložio pred Gospodom. Ponekad se toliko brinemo o načinu i tehnici moljenja da potpuno promasimo poentu molitve. Kada je Isus koristio reč "moliti" ona je bukvalno značila "zeleti unapred". "Zeleti" znači težnju ka nečemu. To je nada našeg srca. "Unapred" opisuje akciju. Zeleti nešto iz dubine svoga srca i izložiti to pred prestolom Božjim. Često naša usta i um prolaze kroz neki ritual molitve dok nam srce uopšte nije uključeno u to. U Mateju 6:8, Isus otkriva još jednu grešku koju činimo dok

se molimo. On kaže: "Jer zna otac vas šta vam treba prije molitve vase." Bog zna naše potrebe pre nego što tražimo! Molitva ne obavestava Boga. Niti molitva upravlja Božju volju. Neki ljudi misle da mogu uticati na Boga ili promeniti ga na neki način kroz molitvu. Nista nije dalje od istine. Prava molitva ne menja Božje protivljenje već se podređuje Njegovoj volji. Molitva nije da naša volja bude na nebu, već dovodjenje Božje volje na zemlju. Martin Luter je rekao: "Kroz molitvu poučavamo i menjamo sebe a ne Njega."

Model molitve

Sada dolazimo do jednog primera molitve koji znamo po imenu "Oče naš". Odmah da razjasnimo: nju ne bi trebalo koristiti kao naučenu molitvu, niti je to bila molitva kojom se Isus molio za sebe, već primer koji je dat apostolima da bi oni naučili kako se treba moliti. Isus nikada ne bi trebalo da se moli "i oprostite nam dugove naše kao i mi što oprostamo dužnicima svojim", jer je On bio bezgresan. Ovo je bila molitva za Njegove učenike i za nas. Možda bismo je pre mogli nazvati "učenikom molitvom." Postoje ova knjiga bas o učenstvu, dobro je da u punoj čistoti razumemo tu molitvu. U ovoj molitvi dati su nam principi koje treba da razumemo u vezi sa našom komunikacijom s Bogom. Učenici su posmatrali Isusa dok se molio. Videli su ga kako provodi vreme s Ocem. Videli su Njegovu intimnost i bliskost s Ocem. A s druge strane, videli su ritualizovane, hladne, naučene molitve religioznih licemera. To je i bio razlog zbog koga su učenici došli Isusu i rekli: "Gospode, nauči nas moliti se." Isus je započeo ovim: "Ovako dakle molite se vi". Samo da naglasim, On im nije dao neku konzervisanu, unapred formulisanu i obaveznu molitvu. Naprotiv, ova molitva nije nigde ponavljana u Novom zavetu. Ne kažem da je pogrešno ako molimo ovu molitvu ili je koristimo kao način slavljenja Boga. Ali, ne bi trebalo da se prema njoj ophodimo kao prema nekom ritualu. Nije tu nista magično kada je jednostavno izgovaramo. No,

mozemo iz te strukture i forme nauciti kako se moliti jos delotvornije. To je primer ili model za sve molitve. Ova molitva je podeljena na dva dela. Prve tri molbe fokusirane su na Bozju slavu, a zadnje tri na potrebu coveka. Potrebno je navesti da molitva pocinje sa: "Oce nas koji si na nebesima" a ne sa "hljeb nas potrebni daj nam danas". Cesto molitve pocinjemo svojim potrebama!

Prioriteti pri molitvi

Kada se molimo, prvo treba da znamo kome se obracamo! Dobro je pauzirati pre molitve i razumeti da se obracamo Stvoritelju citavog univerzuma. Cesto u zurbi dolazimo do Boga i odsutni umom izverglamo nasu molbu. Trebalo bi prvo da se stisamo i cekamo pred Gospodom, pre nego bilo sta kazemo. Onda, posle nekog vremena razmisljanja o tome kome se obracamo, puni postovanja, reci cemo: "Oce nas..." Te reci bi trebalo da nas podsete da je to nas Otac, onaj koji ima nas najbolji interes u srcu, kome se obracamo. Receno nam je u 1.Jovanovoj 3:1: "Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Bozija nazovemo i budemo." Zbog ovoga mozemo biti sigurni: bilo sta da se desi kao rezultat nase molitve, na nju je odgovoreno u skladu sa onim sto nas Otac hoce. Mozda se necemo uvek slagati sa njegovom odlukom, ali mozemo biti sigurni da je NJegova volja najbolja za nas. Znamo da nas voli vecnom ljubavlju. I kada se molimo nasem Ocu koji je na nebu, to treba da nas podseti da je On stvoritelj. To bi trebalo da nam ispuni srca poniznoscu i postovanjem. Izgovaranje tih reci pomaze da pripremimo srce i da uvidimo nasu sicusnost u svetlosti NJegove velicine.

Da se sveti ime tvoje

Sledece, ucenicka molitva nas dovodi do izjave "da se sveti ime tvoje." Uz saznanje da se obracamo voljenom Ocu i Stvoritelju, ovo nas podseca na NJegovu svetost. Reci "da se

sveti" mogu se prevesti kao "posveceno, postovano" ili "sveto" je ime tvoje. Ovo nas navodi da budemo posveceni ili predani, da zivimo sveto za Isusa Hrista. Zato sto je On svet i mi treba da zivimo svete zivote. Sve nase ambicije, interesi i zelje treba da ukazuju da sledimo svetog Boga. Snazna molitva mora biti molitva za Bozju slavu. Dok citas Pismo naci ces da su najjace molitve uvek velicale Boga (kao sto, je na primer, Ilijina molitva na gori Karmilskoj vidi 1.Car.18). Receno nam je u Jakovu 4:3: "Istete, i ne primate, jer zlo istete, da u slastima svojijem trosite." Privilegija moljenja nam nije data da bismo mogli zahtevati stvari od Boga. Treba da trazimo stvari koje On hoce da nam da. Ako bi nam Bog dao sve sto trazimo, to bi nas sigurno unistilo. Treba da trazimo vise NJegovu slavu nego svoje zelje. Otkrio sam da me blagoslovi kada trazim Bozju slavu, NJegovu volju i NJegovo carstvo. Nije greska traziti ono sto mislis da je neophodno, ali dobro je izneti svoju molitvu na nacin poput ovog: "Gospode, ja mislim da bi bilo dobro da ovo ucinis, ali neka bude tvoja volja. Ako mi nesto nedostaje, mozda nesto o cemu ja i ne znam, zanemari moju molbu. Znam bilo sta da ti uradis bice bolje." To je molitva sa NJegovom slavom na umu.

Da dodje carstvo tvoje

Sledece reci u nasem primeru molitve su "Da dodje carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu". Ne moze niko moliti "da dodje carstvo tvoje" dok prvo ne moli "neka ode carstvo moje". Cesto nase molitve za sve prakticne ciljeve znace zelju da ustanovimo svoje carstvo. Zelimo da budemo kapetani svog broda, gospodari svoje sudbine. Ovo ne bi smelo da se desava ako istinski zelimo NJegovo carstvo i ako zaista zelimo biti NJegovi ucenici. Treba potpuno da mu predamo vladavinu. Vazno je, stoga, da naucimo sta je Bozja volja da bismo se mogli moliti za nju. U 1.Jovanovoj 5:14,15 nalazimo: "I ovo je sloboda koju imamo k njemu da ako sto molimo po volji njegovoj poslusa nas. I kad znamo da nas

slusa sto god molimo, znamo da ce nam dati sto istemo u njega." Ako se molis po Bozjoj volji, na tvoje molitve ce uvek biti odgovoreno potvrdno. Kao sto je Isus to izlozio u Jovanu 15:7: "Ako ostanete u meni i rijeci moje u vama ostanu, sta god hocete istite, i bice vam." Bukvalno ovaj stih znaci: "Naredjujem vam da odmah trazite sta god hocete za sebe i bice vase." Dok provodimo vreme u Bozjoj Reci kao ucenici i ucimo Bozju volju i Bozju zelju, nase molitve ce se promeniti. Nece vise biti sebicne. Umesto toga bice orijentisane na slavu i volju Bozju. Kada se uskladimo sa NJegovom voljom i pocnemo moliti za nju, videcemo rezultate. Na mnoge molitve nije odgovoreno jer su izvan Bozje volje. Kada otkrijemo Bozju volju, onda mozemo snazno i sa sigurnoscu da se molimo. Mozemo se moliti verujuci, jer znamo da to nije nesto sto smo mi sami umislili. U Jakovu 1:6,7 citamo da kad se molimo to treba da radimo "...s vjerom, ne sumnjajuci nista; jer koji sumnja on je kao morski valovi, koje vjetrovi podizu i razmecu. Jer takovi covjek neka ne misli da ce primiti sto od Boga." Kada je Isus bio u svom rodnom gradu, receno nam je: "I ne stvori ondje cudesa mnogijeh za nevjerstvo njihovo" (Matej 13:58). Drugim recima, nevera ce da ukine nase molitve. Moramo se moliti verujuci. Gde mozemo naci toliku veru? Biblija nam kaze: "Tako dakle vjera biva od propovijedanja, a propovijedanje rijecju Bozijom" (Rimljanima 10:17). Mogu se moliti verujuci da ce Bog spasti dusu neke osobe, jer mi je u NJegovoj Reci receno: "...jer neće da ko pogine, nego svi da dodju u pokajanje" (2.Petrova 3:9). Tako se mogu moliti verujuci i nadajuci se da ce Bog spasti tu osobu. Sve u svemu, to je rezultat Bozjeg rada, ne mog moljenja. Mogu se takodje moliti sa biblijskim autoritetom za duhovno budjenje u zemlji, gradu, domu ili crkvi. Verujem da je to nesto sto Bog hoce da uradi jer je navedeno u Pismu (pogledaj 2.Dnevnika 7:14). Na jos osobnijem nivou, mogu se moliti sa autoritetom da me Bog menja da budem vise poput Isusa, i da mi on otkrije svoju volju (pogledaj Rimljanima 8:29 i 12:2). Pismo navodi mnoge stvari koje su Bozja volja.

Hljeb nas potrebni daj nam danas

Posto smo utvrdili kome se obracamo i potvrdili NJegovu pravu poziciju, dolazimo do prve molbe za nas same: "Hljeb nas potrebni daj nam danas." Ponovo cu da naglasim redosled ovog molitvenog modela koji nam je Isus dao kao ucenicima, da se po njemu naucimo moliti. Po nacinu moljenja nekih ljudi danas, mozes pomisliti da je Isus rekao: "Dakle ovako da se molite, Oce nas koji si na nebesima, hljeb nas potrebni daj nam danas..." Ali Bog nije nas nebeski kelner. Pre nego sto izgovaramo reci sopstvene molbe, Isus nam pokazuje da treba da razumemo kome se obracamo i da trazimo NJegovu volju iznad svoje. Uocite da molitva ne govori: "hljeb nas potrebni daj nam godinu dana unapred" ili cak: "hljeb nas potrebni daj nam mesec dana unapred". Bog hoce da se oslonimo na NJega svakodnevno. Nazalost, mnogi ljudi ne zele da zavise od Boga; pre bi da zavise od sebe. Vazno je naglasiti da se Isus predstavljao kao hleb zivota. Treba svaki dan da trazimo svez susret sa Isusom dok imamo udela od hleba zivota. Jucerasnji hleb je vec beskoristan, u vecini slucajeva. Bas kao i mana koju je Bog davao deci Izraela na njihovom putovanju kroz divljinu. Mana ne moze da se ocuva preko noci; pokvari se. Dobra je samo za taj dan. Na isti nacin Bog zeli da nam da sveza uputstva za svaki dan. Pismo nam kaze: "Nisu se iscrple milosti Gospodnje, i nije nestalo milosrdja njegovog. One se svakog jutra ponavljaju, velika je vernost tvoja!" (DLB, Jeremijine Tuzbalice 3:22-23). Bog zeli da obnovi nas odnos sa NJim dok On radi u nasem zivotu.

Oprosti nam dugove nase

Sledeca molba je: "Oprosti nam dugove nase kao i mi sto oprastamo duznicima svojijem." Pravi ucenik ce da prepozna potrebu priznanja nekog greha, jer Pismo kaze da nepriznati greh cini molitvu nedelotvornom. Kao sto sam vec naglasio,

Biblija nam govori: "Da sam vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me uslisio Gospod" (Psalam 66:18). Drugim recima, ako se drzim greha u svom zivotu, Bog me neće cuti. Uvek treba da se setimo da trazimo od Boga oprosteno nasih grehova, čak i onih kojih nismo svesni. Na kraju krajeva jedini greh koji Bog ne može da oprostio je onaj koji mi ne priznajemo. Neki ljudi pogresno shvataju drugi deo ove recenice: "Kao i mi sto oprastamo duznicima svojijem." Oni kazu da prvo moras oprostiti da bi ti bilo oprosteno. Ja ne verujem u to jer je u jasnoj suprotnosti sa drugim delovima Pisma. Jedina osnova prihvatanja oprosteno je da trazimo od Boga: "Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprostio grijehe nase, i ocisti nas od svake nepravde" (1.Jovanova 1:9). Bog ne postavlja preduslov da oprostis da bi ti oprostio. Ono sto On govori je: "Ako ti je stvarno oprosteno, i ako ti zaista razumes nesto od tog oprosteno, oprastaces i ti drugima. Ako ne oprastas drugim ljudima, pitam se da li znas ista o Bozjem prastanju u tvom zivotu." Osoba kojoj je oprosteno oprastace. Pravi ucenik ne bi trebalo da ima nesto protiv nekoga u svom zivotu. Ucenik zna da ce to ometati njegov molitveni zivot i hod s Bogom. Da ne zaboravimo sta je Isus rekao: "Po tom ce svi poznati da ste moji ucenici ako uzimate ljubav medju sobom" (Jovan 13:35). Zbog toga nijedno dete Bozje ne može da hoda naokolo noseći u srcu gorcinu, bes ili neprijateljstvo prema drugome bez osecaja krivice svojih greha. Moramo oprostiti drugima kao sto je i nama oprosteno.

No izbavi nas oda zla

Isus završava molitvu sa: "no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava u vijek. Amin." "Oda zla" se odnosi na sotonu. Treba da prepoznamo nasu totalnu slabost bez Boga i cinjenicu da se nalazimo u duhovnoj borbi. Potrebna nam je Oceva zastita. Bez NJega smo jako ranjivi. Treba od NJega da zavisi nas svakodnevnih hleb, da zavisimo od NJegove volje i direktive, i da od NJega zavisi nasa snaga. Na kraju, ovim

primerom molitve kao nasim vodicem, drzimo se saveta iz Reci: "Molite se Bogu bez prestanka" (1.Solunjanima 5:18). I dok cinimo ove kljucne stvari efektivne molitve, to ce nam pomoci u Isusovom učenistvu da koracamo velikim koracima.

GLAVA 6.

UCENIK U CRKVI

"I ostase jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hljeba, i u molitvama. I udje strah u svaku dusu; jer apostoli cinise mnoga cudesa i znake u Jerusalimu. A svi koji vjerovase bijahu zajedno, i imahu sve zajedno. I tecevinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kao sto ko trebase. I svaki dan bijahu jednako jednodusno u crkvi, i lomljahu hljeb po kucama, i primahu hranu s radosti i u prostoti srca, hvaleci Boga, i imajuci milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umnozavase drustvo onijeh koji se spasavahu." Dela apostolska 2:42-47.

Do sada smo videli dve kljucne stvari u nasem rastu kao učenici Isusa Hrista: verno studiranje i poslusnost Bozjoj Reci i istrajna molitva. Treca kljucna stvar u "radikalnom hriscanskom zivotu" ima veze sa ulogom crkve u zivotu učenika. Zajednistva i redovnog odlazenja u crkvu pravom učeniku nikad nije previse. Kada nadjemo svoje mesto u crkvi, tada smo u situaciji da mozemo da damo i drugima ono sto nam je Bog dao. Svaki hriscanin ima vaznu ulogu u Hristovom telu i svakome od njih Bog je dao posebne darove. U Jevrejima 10:24,25 dat nam je jedan kljucni tekst: "I da razumijevamo jedan drugoga u podbunjivanju k ljubavi i dobrijem djelima, ne ostavljajuci skupstine svoje, kao sto neki imaju obicaj, nego jedan drugoga svjetujuci, i toliko vecma koliko vidite da se priblizuje dan sudni." Naglasak nije na tome sta vernik dobija

od crkve, vec sta moze da joj doprinese. Crkva nije samo mesto gde nas uce Bozju Rec i gde slavimo Boga, vec i mesto gde mozemo biti opremljeni i pripremljeni za sluzbu. Zdrava crkva ce biti ispunjena vernicima koji ne samo sto zele da prime vec zele i da daju. Umesto stava kao "blagoslovi me, nahrani me, uradi nesto za mene", njihov stav ce biti "zelim da pomognem, zelim da sledim Isusov primer, koji nije dosao da mu se sluzi vec da sluzi." To ne znaci da ne treba da budemo sluzeni i duhovno bodreni u crkvi. To takodje znaci da treba da shvatimo i prigrlimo svoju privilegiju i odgovornost davanja. O ovome cemo vise govoriti u sledecoj glavi. Za sada je vazno upamtiti da, ako se javi neka potreba ili se pruzi sansa za sluzenje Bogu, treba da budemo voljni napustiti udobno sediste, toplu prostoriju crkve i javiti se za taj posao. Ispravan stav istinski zahvalnog hriscanina je "Bog je dao meni, i kao rezultat zelim da dam drugima." Mnogi ljudi su postali pasivini posmatraci u crkvi, clanovi "blagoslovi me" kluba. Ovaj mentalitet uzrokuje duhovni zastoj. Hriscani koji dugo poznaju Gospoda, redovno idu u crkvu i posecuju biblijske casove, mogu zaostati, ako uvek sudeluju u aktivnostima koje donose beneficije samo njima. Bog nikada nije imao nameru samo da primamo, a nikada da ne dajemo.

Tajna rane crkve

Da bismo bolje razumeli kako treba da funkcionisemo kao crkva, treba da pogledamo crkvu Novog zaveta kakvu je Isus ustanovio. Druga glava Dela apostolskih, koju si procitao na pocetku ove glave, govori o prvom danu u zivotu crkve. Tu nalazimo apostole prvog veka u akciji. Takodje vidimo princip koji cini crkvu efektivnom i prave ucenike na svom mestu. Prvi pogled na pasus otkriva dramaticnu razliku izmedju crkve tog vremena i crkve danas. Ono sto je bilo normalno za njih za nas je radikalno. Zbog toga upotrebljavamo termin "radikalno hriscansko zivljenje". Normalan hriscanski zivot Novog zaveta bio je uzbudljiv, Duhom osnazen i prepun predanosti Bogu i

NJegovoj Reci.

Snaga za zivot

Uvek moramo imati na umu da je rana crkva bila pokrenuta Svetim Duhom. Da bismo bili efektivni hriscani, i mi moramo da zavisimo od sile Svetog Duha. Postoji dimenzija puna sile koja je na raspolaganju svakom verniku i mimo iskustva obracenja. Kada postanemo hriscani, Sveti Duh se nastani u nama. On je tu da nas vodi u istinu. On je tu da nas zapecati kao osiguranje da smo deca Bozja. Ali, postoji i druga dimenzija puna sile, na raspolaganju nama kao vernicima. U prvoj glavi Dela apostolskih Isus se obraca apostolima: "Nego cete primiti silu kada sidje Duh Sveti na vas; i bicete mi svjedoci...". Reci koje Isus koristi "na vas" su drugacije od ostalih koje su koriscene u vezi sa dolaskom Duha u nas. Ovo iskustvo je primanje snage koje nam omogucava da zivimo hriscanski zivot sa istrajnoscu i hrabroscu koja nam je potrebna. To nam ne daje snagu da radimo "duhovnu fiskulturu", niti je to izgovor za hiperemocionalnost. To je snaga da zivimo istrajan zivot, snaga da budemo toliko cvrsti da govorimo drugima o nasoj veri. Rana crkva je zapocela snagom Svetoga Duha, tako i nastavila. Ako hocemo da napredujemo i da budemo efikasni u svedocenju za Isusa Hrista kao hriscani, treba da zapocnemo u snazi Duha i da ostanemo zavisni od te snage do svog zadnjeg dana. Prvi uslov koji je nacinio ucenike efikasnim nalazimo u Delima apostolskim 2:42: "I ostase jednako u nauci apostolskoj i u zajednici i u lomljenju hljeba i u molitvama."

I ostase jednako...

Ovi rani vernici su imali jaku zelju da imaju udela u zivotu crkve. I ne samo da su imali zelju iza svojih dela, vec i istrajnost, postojanost. Zelja i istrajnost su bili kljucevi koji su im pomagali da cine Bozju volju. Rani vernici nisu olako uzimali privilegiju

sastajanja. Sto vise putujem vise sam zahvalan Bogu za ono sto radi u nasoj zemlji i u nasim crkvama. Pastiri iz raznih zemalja su mi pricali kako je tesko ciniti ono sto Bog hoce da oni cine pored zabrana izrecenih od njihovih vlada. Drugi, od kojih su neki bili u zatvoru zbog propovedanja Dobre Vesti, rekli su mi kako su oni i clanovi crkve bivali muceni i bacani u zatvor jer slede Isusa. Nikada ne bi trebalo da uzimamo nasu slobodu olako. Treba da se molimo za nasu bracu i sestre iz tih zemalja. Kakav je tvoj stav o odlazenju u crkvu? Kao sto je vec ranije bilo napomenuto, 1.Petrova 2:2 kaze: "I budite zeljni razumnoga i pravoga mlijeka kao novorodjena djeca, da o njemu uzrastete za spasenije." Kada ides u crkvu, da li ides sa iskrenom zeljom i gladju za duhovnim mlekom Reci? Da li zudis za tim? Zelja sigurno moze da nacini razliku. Na sta je bila usmerena zelja ranih vernika? Bila je usmerena nauci i ucenju apostola! Vec smo naznacili od kolike je vaznosti studiranje Bozje Reci. Rana crkva je bila uvek u Bozjoj Reci. Kao ucenici moramo slediti taj primer.

Zajednistvo

Takodje citamo da im je zelja bila usmerena na zajednistvo. Danas smo nekako izgubili pravi smisao te reci. Cesto cujemo da je koriscena za crkvena okupljanja gde ce biti "hrane, zabave i zajednistva". Ali da li je to ono sto je rana crkva doziviljavala? Sta je, u stvari, zajednistvo? Prvo, zajednistvo nije obicna hriscanska drustvena aktivnost. Mada moze i to da se podrazumeva do jednog odredjenog nivoa, pravo zajednistvo obuhvata mnogo vecu predanost. Rec koriscena za zajednistvo u Pismu je veoma posebna. To je grcka rec koinonia, rec puna znacjenja, koja moze biti prevedena kao "ucesce", "davanje", "doprinos", "druzenje" i "zajednicko ucestvovanje". Svaka od ovih reci oznacava drugaciji aspekt te reci. Na neki nacin, zajednistvo je prirodna veza sa nekom individuom koja podrazumeva drugarstvo, duhovnu intimnost, jedinstvo i partnerstvo u radu za Hrista ovde na zemlji. Rec

"ucesce" govori o tom prijateljstvu i intimnosti. Bog hoce da budemo prijatelji i intimnost ne delimo samo s NJim, vec i jedni s drugima. To je veza koja moze spojiti hriscane kao nijedna druga, cak vise i od veze u porodici. Dva vernika razmenjuju ono sto Bozji Duh radi u njihovim zivotima. Tu je i rec "partnerstvo", koja ukljucuje kooperaciju. Zajednistvo nije neko misticno zajednicko ucesce; ono je prakticno. Ubraja rad i pomaganje medju sobom, molitvu za tu osobu i slavljenje Boga zajedno s njom. I na kraju, tu su elementi davanja i doprinosenja. Ovo su takodje prakticne stvari pomoci bliznjemu deljenjem hrane, odela i ostalih potreba s njim. U Jakovu 2:15,16 kaze se da, ako vidimo brata i sestru u potrebi, a ne pomognemo im, nemamo veru! Kada se nadjemo u takvoj situaciji, treba da poslusamo Boga i pomognemo ovim hriscanima. To je zajednistvo. Vidimo ovaj elemenat u zajednistvu rane crkve, u praksi, dok citamo da su delili "i imahu sve stvari zajedno". Bog uziva u svojim ljudima okupljenim u koinonia zajednistvu. On je obecao da ce se pokazati na jedinstven nacin u tim situacijama. Rekao je Izraelu da "prebiva u slavljenju svojih ljudi." To je istina dok i mi imamo vreme slavljenja zajedno. Kada mi, sa drugim vernicima, usmerimo nase oci i srca na Boga i iznad okolnosti, sve ostalo dovodi se u red. Bozje prisustvo se oseca na jedinstveni nacin u tim vremenima. Bog ce se prikazati na poseban nacin u nasim razgovorima sa drugim hriscanima. U Malahiji 3:16 vidimo: "Tada koji se boje Gospoda govorse jedan drugome, i pogleda Gospod, i cu, i napisa se knjiga za spomen pred njim za one koji se boje Gospoda i misle o imenu njegovu." U originalnom hebrejskom tekstu izraz "i pogleda Gospod, i cu" obuhvata sliku reci u pokretu. To znaci "ukljuciti se u ovo; sagnuti se i pazljivo slusati da se ne izgubi ni jedna jedina rec." U sustini, Bog govori: "Kada se moji ljudi skupe i govore o meni, to mi dolazi u usi. I cini me da se sagnem da mi ne bi promakla ni jedna jedina rec." Ovo je i uzbudjujuce i zastrasujuce. Cuo si da se kaze da je Isus nevidljivi slusalac svakog razgovora. Razmisli o tome! Kada Isus cuje da

spominjemo NJegovo ime nasoj braci hriscanima, On kao da kaze: "O, oni govore o meni. Hocu to da cujem." A ako to nije dovoljno, tamo je takodje i spis napisan u NJegovom prisustvu koji sadrzi sva imena onih koji postuju NJegovo ime na pravi biblijski nacin zajednistva! Zajedno sa zajednicom rani hriscani su "bili u molitvi". Rec "molitva" moze se prevesti kao "postojana ozbiljnost ucesca." Kao u prosloj glavi, vidimo da je molitva kljucni elemenat ne samo da bismo bili ucenici, vec je i primaran elemenat efektivne crkve. Ranu crkvu je karakterisala postojana i iskrena molitva.

Radost i jedinstvo srca

Prvi ucenici u crkvi imali su "radost i jedinstvo srca". Da li si ti radostan kada ustanes ujutru i vreme je da ides u crkvu? David je rekao: "Obradovah se kad mi rekose: hajdemo u dom Gospodnji!" (Psalam 122:1). Ovih dana (posebno ako voli spavati) neko bi rekao: "Bio sam besan kada su mi rekli: hajdemo u dom Gospodnji!" Bas je interesantno kako rasprava nastaje u nedelju ujutro oko odlaska u crkvu, posebno kada treba da se ide na neko drugo mesto. Izmislicemo tuce razloga samo da ne idemo u crkvu: "Izgleda kao da ce biti kise danas", ili "previsje je rano." Ali ne bismo se neckali kada bi trebalo da idemo u robnu kucu ujutro dok pada kisa, cak i ako treba da pesacimo kilometrima do nje. Sve je to pitanje prioriteta, zar ne? Cuo sam da je neko rekao: "Izgovor je samo rezultat razloga ispunjenih lazju." Rani vernici nisu imali nikakve izgovore. Umesto toga imali su "jedinstvo srca". NJihovi zivoti su imali jedan razlog i jedan smer. Kada se Isus obracao svojim ucenicima za vreme besede na Gori rekao je: "Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve ce tijelo tvoje svijetlo biti. Ako li oko tvoje kvarno bude, sve ce tijelo tvoje tamno biti..." (Matej 6:22,23). Ako smo odvojeni za Boga i NJegove jedinstvene ciljeve, prvo cemo traziti NJega i nasi zivoti ce biti puni svetla. S druge strane, ako imamo oko koje je tamno, to znaci da gledamo u dva smeru. Iako gledamo na Gospoda, podjednako

gledamo i na svet. Ako pokušavamo slediti ono što nam Bog nudi, a i svet, naš život će biti pun mraka i zbunjenosti. Fokus rane crkve je bilo ono što je važno i ništa ga nije ometalo. Ako dopustimo sebi da se hranimo stvarima ovog sveta, to će nam pokvariti apetit za Reč i odvući nas od Gospoda. Ovo će umanjiti naš interes za molitvu i našu želju da budemo sa Božjim ljudima. Ako živimo kao učenici, jedva ćemo čekati nedelju ujutro za crkvu, kao i druge prilike tokom nedelje. Susret sa ostalim vernicima će biti jedna duhovna oaza u kojoj možemo biti osveženi. To će biti prilika da ohrabrimo jedni druge dok živimo u ovom gresnom svetu kao svedoci za Isusa Hrista.

Rast u Isusu

Konačno, citamo da Gospod "svaki dan umnožavase društvo onih koji se spasavahu." Zdrava crkva je crkva koja raste na isti način, a zdrav vernik će biti svetlo u ovom svetu mraka. I dok Gospod svakodnevno umnožava crkvu, učenik Isusa će biti Božji instrument, privlačeći ljude Hristu dok radi svoj deo u crkvi.

GLAVA 7.

CINITI DRUGE UCENICIMA

"I pristupivši Isus reče im govoreći: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučite sve narode krsteci ih na ime oca i sina i svetoga Duha, uceci ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin." Matej 28:18-20.

Sada dolazimo do praktičnog rezultata našeg učenstva do predavanja drugima onoga što smo naučili i do učenja drugih. Isus nam je dao uputstva za rad pre svog vaznesenja. Da bi ova uputstva uticala na naše živote, treba da zapazimo dve važne stvari. Prvo, tri stiha koje si upravo procitao često su nam upućena pod nazivom "veliki zahtev" ili "veliko poslanje". Zapazi da taj zahtev nije izrečen kao predlog. Isus nam nikada nije, kao svojim sledbenicima, predlagao da raznesemo jevandjelje po svetu. To je bila, i jeste, naredba! Drugo, ove reci nisu bile upućene samo originalnoj dvanaestorici apostola, niti vase samo za pastire, evangeliste i misionare. One su upućene svakom učeniku i sledbeniku Isusa Hrista. Ako sam ja Njegov učenik naredjeno mi je da idem i učim druge. Ako ne činim druge učenicima, onda ni ja nisam učenik kakav on želi da budem! Šta to znači činiti druge učenicima? Stih 20. to definiše kao "učeci ih da sve drže što sam vam zapovijedao", to jednostavno živeti, ne samo kroz reci deliti našu veru sa drugima, već živeti veru tako da drugi mogu da je posmatraju u akciji podučavati poruku jevandjelja recima i pokazivati je primerom. Posto ovo razumemo, imamo osnovu za jasnije razumevanje onoga što znači "poučavanje" nekog drugog pojedinca.

Kako efektivno podeliti svoju veru

Dozvolite mi da naglasim da Bog od nas neće zahtevati da radimo nešto, a da nam ne da snagu za to. Božji poziv je i ujedno osposobljavanje od Boga (pogledaj 2.Korincanima 3:4-6). Ako nam je On rekao da idemo i podučavamo ljude da budu učenici, možemo biti sigurni da će On biti tamo da nas osposobi da izdržimo do kraja. Zapazi da On kaže: "Dade mi se svaka vlast i na nebu i na zemlji. Idite dakle i učite sve narode..." Gde je sad ovde veza? Ako je snaga u Njemu a On živi u nama, onda je izvor te moći u nama i na našem raspolaganju da ispunimo taj zadatak! Svi mi treba da trazimo

od Boga veliku dozu smelosti od NJegovog Svetog Duha. Vidimo interesantan prikaz ove smelosti u zivotima Petra i Jovana u Delima 4:23-31. Petar i Jovan su propovedali jevandjelje, izludjujuci religiozne vodje tog vremena. Kao rezultat bili su uhapseni i zabranjeno im je da ikada vise propovedaju. Nisu mogli pristati na to, pa su se molili: "...i daj slugama svojim da govore sa svakom slobodom rijec tvoju." Posle te molitve mesto gde su bili se potreslo i bili su ispunjeni Svetim Duhom i propovedali su Bozju Rec smelo. Tu su Petar i Jovan bili u nevolji zbog svog otvorenog govora. I sta su ucinili? Molili su se za jos vecu smelost! Uхватili su se za Isusovo obećanje u Delima 1:8: "Nego cete primiti silu kad sidje Duh sveti na vas; i bicete mi svjedoci..." Vecina od nas dobije napad "kukaviclukitisa" kada dodje prilika da svedocimo, ali treba da trazimo od Boga snagu koju nam je On omogucio. Najteza stvar, kada je rec o svedocenju nekom neverniku, jeste poceti, prisiliti i izustiti prve reci. Tada je sila Svetog Duha kljucna. Kad lopta pocne da se kotrlja, otkrives da svedocenje moze biti velika radost, kao i veliki blagoslov. Jos bolje, mozda ces bas ti da igras vaznu ulogu u menjanju vecne sudbine u zivotu te osobe.

Biti so

Isus je pojasnio svoju sopstvenu definiciju ucenistva govoreci: "So je dobra, ali ako so obljutavi, cim ce se osoliti?" (Luka 14:34). Sta je Isus mislio ovom ilustracijom? Sta je "so sveta"? Da bismo u potpunosti razumeli sta je Isus tu govorio, treba da znamo kako je razmisljao covek prvog veka. U rimskoj kulturi so je bila veoma vazna. Odmah posle sunca, so je bila najvaznija. Cesto su rimski vojnici placani solju. S tim na umu Isus govori: "Trebate da budete so na zemlji. Vi ste vredni. Mozete naciniti veliku promenu na svetu." Posebno svojstvo soli je da ima efekat na sve sa cime dodje u kontakt. Samo malo soli u casi vode moze da se oseti. Na isti nacin jedan veran hriscanin u svetskoj situaciji moze da napravi promenu!

So takodje povecava zedj. Mozda se secas trenutaka kada si isao u bioskop i kupio kesu kokica. Posle jednog vremena grickanja ozedneo si, jer je prodavacica jako presolila kokice znajuci da ces hteti da se vratis i kupis neko pice. Na isti nacin, ako zivimo pobožan zivot, to ce prouzrokovati duhovnu zedj drugih da i oni cine isto to. Ako nevernik vidi nekakvu razliku u tebi, ako vidi da nisi kao ostali, da zivis zivot prema nekim duhovnim principima, to moze da postane i njegova tendencija. Na mnoge nevernike utice kada vide da hriscani ostaju smireni prolazeci kroz razlicite situacije. Nasi zivoti su jedina Biblija koju ce mnogi da citaju. Hriscani treba da su "zive poslanice", napisane od Boga i citane od ljudi. Jedan od najvećih komplimenata verniku je kada neko dodje do njega i pita ga: "Sta je to u tebi zbog cega si drugaciji? Imas neku osobinu kojoj se divim, i zelim da mi kazes sta je. Reci mi u sta ti verujes." To znaci biti so! Udarati nevernike Biblijom po glavi nije svedocanstvo za Isusa. Jos efektivnije svedocanstvo je dozvoliti tim neverniciima da vide razliku u tvom zivotu koju je Bog nacinio. Nekada kad uzmes Bibliju i citas je u pazama na poslu mozes da ostavis veliki utisak. Isus nas je pozvao da budemo lovci ljudi, a jedna stvar koja nam pomaze da bismo to ispunili je da postavimo mamac. Ako sedim u avionu i zelim da zapocnem razgovor sa nekim, cesto izvadim Bibliju i stavim je na drzac za hranu. Neki me ljudi pogledaju kao da imam opasnu zaraznu bolest i zele da odu od mene. Ali ima i takvih koji me pitaju sta to citam. To cesto otvara vrata da im kazem o Bozjoj istini. Kada razgovaras s nekim o Gospodu, u globalu je veoma dobra ideja prvo podeliti s njim sta Bog radi u tvom zivotu. Pruži osobi priliku da cuje i prihvati i, ako je zainteresovana, "upecaj je" malo po malo govoreci joj nesto vise o Isusu. Ako interesovanje te osobe nastavi da raste, mozes da joj objasnis sta znaci istinski znati Hrista, sta je Hrist uradio i kakav treba da bude nas odgovor. Ponekad ce doci do tacke da osoba ne zeli vise da slusa. Ne sili je. Biblija kaze da sluga Gospodnji treba da bude krotak, ne svadljiv... (2.Timoteju 2:24,25). Mozes doci do tacke kada je osoba

dovoljno cula. To je vreme da se jednostavno povuces i kazes: "Ako te zanima jos, citaj Bibliju a ja cu se moliti za tebe." Ja cesto preporucujem da citaju Jevandjelje po Jovanu jer je ono upravo pisano da bi ljudi verovali da je Isus Sin Bozji (Jovan 20:31). Onda ce mozda ta osoba ponovo zapoceti razgovor. Biblija kaze da treba da budemo "mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi" (Matej 10:16). Treba da imamo mudrost bez previse agresivnosti. Neki hriscani pokusavaju da kljukaju ljude jevandjeljem. To ne pali. Drugi koriste pritisak i argumente da bi neko dosao u carstvo Bozje. Oni misle da cilj opravdava sredstvo. Ali zapamti ovo: ako neko moze da se nagovori da veruje, isto tako moze da se nagovori i da ne veruje. Ako se pod pritiskom uvuce, pritiskom ce lako i izaci. Nasa odgovornost kao hriscana je da kazemo istinu jevandjelja, a deo obracenja ostavimo Bogu.

Svetleti

Isus je koristio dve analogije da pokaze kakav utisak bi hriscanin trebalo da ima na svet. Treba da budemo so i svetlo. Suprotno od soli, koja znaci ziveti ono u sta verujes, svetlo predstavlja objavljivanje onoga sto verujes. Isus je rekao: "Tako da se svijetli vase vidjelo pred ljudima, da vide vasa dobra djela, i slave oca vasega koji je na nebesima" (Matej 5:16). Previše vernika zele biti svetlo, a da prethodno nisu so. Oni govore hriscanskim rečnikom, ali ga ne žive. Uistinu, bilo bi bolje nista da ne kazu ako to ne mogu da podrže svojim načinom života. S druge strane novčica su oni koji su so, a da nisu svetlo. Oni žive pobožan život, ali ne govore ljudima zašto! Moramo pronaci ravnotežu. Pismo kaže u Rimljanima 10:14: "A kako će vjerovati koga ne čuje? A kako će čuti bez propovjednika?" Bog želi da budemo sredstvo preko koga će da govori. Postoji ispravan i neispravan način "lovljenja ljudi". Vazno je osloniti se na Isusa i dozvoliti mu da nas vodi. Verujem da Bog ne želi da budemo programirani roboti. Video sam već ljude koji gledaju kako sto više ljudi da pridobiju u

roku jednog sata. Ako ti to radiš umesto da polako razgovaras sa osobom, možda nećeš imati pravi ili trajni rezultat. Možda ćeš čak i da udaljiš ljude od vere. Otkrio sam da najefektivnije svedočenje zahteva vreme. Bolje je sedeti i popričati duboko sa jednom osobom sat vremena, nego na brzinu izverglati većem broju pojedinaca. Najdublje stvari koje je Isus ikada rekao bile su rečene osobama koje su bile same s Njim. Njegov razgovor sa ženom kod bunara i s Nikodimom postala su pisma za evangelizaciju. Odvojio je vreme za te osobe. Koliko bismo više mi morali! Treba da naučimo da nas vodi Sveti Duh dok svedočimo nekome. Kada neko dodje k Hristu, to će biti rezultat Božjeg rada, ne naseg. Isus je rekao: "Niko ne može doći k meni ako mu ne bude dano od Oca mogega" (Jovan 6:65). Nijedan briljantan razgovor neće pridobiti tu osobu. To mora da bude rad Svetog Duha i treba da bude Božje vreme. Zbog toga nam Pismo govori: "Propovijedaj riječ, nastoj u dobro vrijeme i u ne vrijeme" (2.Timoteju 4:2). Ili, kako je u drugom prevodu: "Budi uvek spreman". Uvek treba da budemo spremni. Nikada ne znamo kada ćemo biti pozvani u akciju.

Moramo biti spremni

Razmisli o Filipu, o kome citamo u Delima 8:26-40. Bog mu je jednostavno rekao da ide u pustinju. Nije mu rekao da će tamo biti bogati čovek iz Etiopije koji će tražiti Boga i čekati Njega dok ne dodje. On mu je samo rekao da ide u pustinju. Filip je poslušao i, kada je stigao, pronašao je čoveka. Njegovo vreme je bilo tačno. Da je Filip odugovlačio ili da je trčao unapred, propustio bi priliku da dovede tog čoveka Hristu. Mnogo puta mi propustimo sanse koje nam Bog baci u krilo samo zbog toga što ne obracamo pažnju. Bez sumnje, Bog može obaviti posao bez tebe i mene. On će pronaći drugog, a mi ćemo izgubiti privilegiju da budemo korisceni od Gospoda. Možemo veoma puno naučiti iz Filipovog metoda. On je tom čoveku postavio interesantno pitanje kada je čuo da čita knjigu

proroka Isaije. Filip ga je pitao: "A razumijes li sto citas?" A on rece: "Kako bih mogao ako me ko ne uputi?" Da li ti svedocis svakodneвно? Ako ne, zasto? Jevandjeoski casopis "Christianity Today" je nedavno objavio anketu o tome zasto ne svedoci sve vise vernika. Pitali su one koji idu u crkvu da li se slazu ili ne sa nekim od kljucnih izjava. Doslo se do sledecih rezultata:

* 89% se slazu ili veoma slazu da je vera u Hrista jedini put do spasenja;

* 87% se slazu ili veoma slazu da je svaki hriscanin odgovoran za napredak jevandjelja.

U isto vreme pak, ne anonimno, vise od pola ih je odgovorilo da se slazu ili vrlo slazu sa izjavama:

* Verujem da je najvaznija uloga hriscanina da dovede nehriscanina do vere u Hrista (68%);

* Bio sam aktivniji u svedocenju u zadnjim godinama nego ikad pre (52%).

A u vezi sa stvarima koje susrecu u svedocenju dobijeni su sledeci rezultati:

* 49% osecaju se nesposobnim da svedoce tako dobro kao "profesionalci" (posveceni jevandjelisti, prim. prev.);

* 43% kazu da su suvise bojazljivi; * 40% kazu da se plase kako ce ljudi reagovati.

Da li nas je briga?

Siguran sam da se mnoge od ovih stvari odnose i na nas. Ali mislim da postoji i jedan dublji problem medju hriscanima

danas. Kada bismo bili potpuno iskreni, mnogi od nas bi priznali da ih je bas briga za nevernike. U 1.Korincanima 9:16 apostol Pavle kaze: "Jer ako propovijedam jevandjelje, nema mi hvale: jer mi je za nevolju; i tesko meni ako jevandjelja ne propovijedam." Evangelizacija treba da zapocne sa istinskom brigom prema izgubljenima. Ljudi sa kojima pricamo mogu da osete kada smo mi ozbiljni. Apostol Pavle je imao takvu brigu. Toliko je goreo od zelje da vidi svoj narod kako dolazi do Hrista da je rekao: "Da mi je vrlo zao i srce me moje boli bez prestanka; jer bih zeleo da ja sam budem odlucen (odvojen) od Hrista za bracu svoju koja su mi rod po tijelu" (Rimljanima 9:2,3). Pavle je rekao da bi pristao da licno propadne kada bi samo mogao biti siguran da ce njegovi zemljaci doci do Hrista. Mojsije je imao isto takvo srce za Izrael u Starom zavetu. Prema Drugoj Mojsijevoj 32, Mojsije je otisao na planinu Sinaj da bi dobio Bozje zapovesti. Kako su dani prolazili a Mojsije se jos nije vratio dole, ljudi su pali u ocajanje i zatrazili zamenu za Boga u svojim zivotima. Pod krivim vodjstvom Arona, nacinjeno je zlatno tele koje su ljudi poceli da slave. I dok se gresan akt ljudi odvijao, Bog je rekao Mojsiju: "Idi, sidji, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje egipatske." Bog je nastavio da mu govori o krivici ljudi kada ga je Mojsije prekinuo molitvenim placem: "Zasto se, Gospode, raspaljuje gnjev tvoj na narod tvoj, koji si izveo iz zemlje Misirske silom velikom i rukom krjepkom?"

"Tvoj narod," Bog kaze Mojsiju.

"Ne, oni su tvoj narod," Mojsije odgovara Bogu

Ocigledno je da ih ni Bog ni Mojsije nisu zeleli uzeti za svoje vlasnistvo u stanju u kome su bili, golisavi i plesuci oko zlatnog teleta. Kada je Mojsije sisao i video spektakl plesa oko tog idola, razbio je ploce koje je dobio od Boga u pravednom gnevu. Sledeci dan Mojsije je krenuo na brdo sa velikim ciljem u svom srcu. Kada je dosao do vrha poceo je govoriti

Gospodu. Kao sto mozes videti, izjave preopterećenog proroka Gospodu imaju veliku vaznost. To je kukanje, plac, jecaj. To je recenica kojoj nema kraja. Mozes reci da je to recenica slomljena u sredini suzama coveka koji je trazio da ide u pakao samo da bi se ljudi spasli pravednoga gneva svetog Boga. Citamo: "I vrati se Mojsije ka Gospodu, i rece: molim ti se; narod ovaj ljuto sagrijesi nacinivsi sebi bogove od zlata. Ali oprostite im grijeh." Na ovom mestu, recenica se zaustavlja i prevodioci stavljaju tacku i zarez. Mora da je tu bila velika pauza, jer je Mojsije bez sumnje uzimao u obzir puno znacenje onoga sto trazi. I nastavio je da se moli: "Ako li neces, izbrisi me iz knjige svoje, koju si napisao." Kao sto vidis, Mojsije je na srcu nosio veliki teret za ljude za koje se molio a bio je spreman i da se pred Bogom bori za njih. Govoreci o svojoj zelji da nadje ljude sa takvim teretom, Bog kaze: "I trazih medju njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem; ali ne nadjoh nikoga" (Jezekilj 22:30). Veliki hriscanski pisac Aleksander Meklaren je zapisao ove reci: "Ti mi reci dubinu saosecanja jednog hriscanina, a ja cu ti reci meru njegove koristi za Boga."

Potreba za fleksibilnoscu

U 1.Korincanima 9:20-23, Pavle nam daje kljuc za efektivno svedocenje. On pise: "Jevrejima bio sam kao Jevrejin da Jevreje pridobijem; onima koji su pod zakonom bio sam kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom; onima koji su bez zakona bio sam kao bez zakona, premda nijesam Bogu bez zakona nego sam u zakonu Hristovu, da pridobijem one koji su bez zakona. Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga." Ovaj aspekt evangeliziranja mozemo sazeti u jednu rec: fleksibilnost. Treba da se prilagodis drugim ljudima. Isus je nas vrhunski primer u tome. Da li si primetio da nikada nije govorio ljudima na potpuno isti nacin? On je video ljude kao pojedince. Neki hriscani svedoce o velikoj istini jevandjelja kao da su

progutali ploču. Oni jednostavno izblebecu sve informacije koje su zapamtili. Učiti stihove napamet, znati ono u šta veruješ i biti u mogućnosti da to izložiš što efektivnije je pravilno i dobro, ali također moramo i da imamo osećanja prema ljudima sa kojima pričamo. Kada je Isus pričao sa Pontijem Pilatom, rimski vođa mu je postavljao pitanja. Isus je odgovarao po Pilatovom interesu. On je govorio Pilatu o istini. Ali kada je Isus bio donesen pred Iroda, ništa mu nije odgovorio. U Pilatu Isus je video nekakvu istinsku znatizelju; stoga mu je po tome i odgovarao. Dok u suprotnosti, Isus je znao da Iroda ne zanimaju duhovne stvari. Hteo je da bude zabavljan, a ne promenjen. Mi također treba da budemo obazrivi i pazimo da ne "bacamo bisere pred svinje" kada nudimo istinu Božju nekome ko nije istinski zainteresovan. Isus je pravio ovu raspodelu i dok je govorio sa drugim ljudima. Kada je Nikodim došao i rekao: "Niko ne može da čini stvari koje ti činiš sem ako je od Boga," Isus ga je brzo presekao i rekao: "Gledaj, Nikodime, hajdemo na bit ove stvari: moraš biti nanovo rođen." To je bila poenta. Postoji vreme kada će Bog hteti da isto tako postupimo. Desavalo se da sam dolazio do potpunih stranaca i rekao: "Da li ti je nekada iko rekao o Isusu Hristu? Želim da ti kažem o njemu." A bilo je slučajeva kada sam osetio da bi bilo najbolje da ne pristupam na takav način. Vidimo to sa Isusom i ženom kod bunara. On je sedeo kod bunara dok je žena izvlačila vodu. Morala je doći u podne jer je bila odbacena od društva. Ova žena, kao što Isus kasnije pokazuje, bila je razvedena nekoliko puta i tada je živela sa još jednim čovekom. Ne samo to, nego je bila i Samaritanka. U to vreme Samaritanci su bili prezirani od strane Jevreja zbog rasističke predrasude prema njima. Bez obzira na to Isus je došao do tog bunara i seo. Dok je žena izvlačila vodu, On ju je molio: "Daj mi da pijem!" Ona se sa čudjenjem okrenula, pogledala ga i rekla: "Kako ti, Jevrejin buduci, možeš iskati od mene zene Samaritanke da pijes?" Onda joj je Isus odgovorio: "Da ti znaš dar Božji, i ko je taj koji ti govori: Daj mi da pijem, ti bi iskala u Njega i dao bi ti vodu živu." Postoje

pridobio njen interes, ona uzvraca: "Kakva je to ziva voda o kojoj pricas?" Bilo je vremena u kojima sam otkrio da ovo veoma dobro funkcioniše. U toku razgovora sa nevernikom rekao bih: "Toliko mi je drago sto je moj zivot u Bozjim rukama." To najcesce izaziva neku reakciju. Jedna obrva im se podigne, pogledaju na sat i mozda nastave svojim putem sto je brze moguće. Ili mozda kazu: "Sta mislis pod tim da je tvoj zivot u Bozjim rukama?" Ovakve izjave mogu biti mamci za pridobijanje necije paznje. Ako su zainteresovani, mozes nastaviti i ici malo dalje.

Treba nam obzirnost

Cesto cujem nevernike kako grde hriscane zbog njihove bezobzirnosti. Ponekad se to završi nazivanjem razlicitim imenima i hriscanin odlazi osecajuci se kao da je bio progonjen. Ali nije progonstvo ako je taj hriscanin bio neodgovoran i bezosecajan u svojoj metodi svedocenja. Dobar primer ispravnog svedocenja nalazi se u ranije pomenutoj prici o Filipu i uskopljeniku iz Etiopije. Etiopljanin je dosao u Jerusalim trazeci Boga, ali nazalost nije ga pronasao u praznoj religiji toga vremena. No, on je izabrao jedan veoma vazan predmet za vreme svoje posete. Nabavio je svitak koji je sadrzao Knjigu proroka Isaije. Dok je isao kuci, citao je naglas jedno od velikih mesijanskih poglavlja koji govori o Isusu Isaiju 53. Bog je tada uputio Filipa tome mocnom i bogatom a ujedno i praznom coveku koji je tragao za istinom. Nacin na koji mu je Filip prisao je dobra ilustracija kako treba biti obziran pri svedocenju. "Obzirnost" znaci znati reci prave stvari u pravo vreme. (Nazalost, neki hriscani imaju ozbirnosti koliko i razdrazeni bik!) Filip je jednostavno rekao tom coveku: "A razumes li sto citas?" Mogao je reci: "Da li znas da ces biti osudjen od Boga i bacen u pakao? Sta mislis o tome?" No, zato sto je Filip obratio paznju na potrebu toga coveka, imao je otvorena vrata da kaze jevandjelje.

Ljubav je ključ

Jos jedan aspekt svedocenja uključuje naše srce. Kada je Isus dolazio u kontakt sa ljudima, iskreno ih je voleo i bio zainteresovan za njih. Saosećanje i briga će puno govoriti nekome i pre nego što kaznes reci. Ima tako malo ljudi koji istinski brinu. Izgleda kao da svi imaju neki udaljeni motiv oni hoće nešto od tebe. Kao rezultat imamo svet koji je pun sumnje u bilo koga ko priča sa njima. Oni misle da se praviš. Jednom su mi bile date dve karte za Diznilend. Trebalo je da se nadjem s prijateljima unutra pa mi nisu bile potrebne dve nego samo jedna karta. Ulazeci osećao sam se krivim što neću iskoristiti jednu besplatnu kartu; možda je neko stvarno hteo doći u park, ali nije imao para. Izasao sam napolje, našao nekog dečka na parking-u i ponudio mu kartu. Njegov odgovor je bio tipičan za onog ko je postao cinican na te "besplatne" ponude: "Kako to misliš? Zasto mi daješ tu kartu?" Nije hteo da je uzme! Prilazio sam mnogima dok napokon nisam našao nekoga da mu dam. Trebalo mi je približno 30 minuta da ubedim nekoga da uzme kartu i da mi nije dužan ništa. Svet je danas preplavljen religioznim kultovima. Sotona uopšte nije lud. On je postavio toliko imitacija da nevernici postanu sumnjivi u bilo koga ko govori o Bogu. Ovi lažni hriscani se nalaze na svim mestima dečeci ono što misle da je istina. Možda nam se ne sviđa kako govore ili kako predstavljaju Boga ali treba da se pitamo: "Kada sam poslednji put ja predstavljao Boga?" Isus je istinski voleo ljude, i mi moramo takodje. To je za nas presudno. Kultovi nemaju istinsku Isusovu ljubav za ljude. Ali mi imamo Isusovu ljubav dok On radi u našem životu jer "se ljubav Božija izli u srca naša Duhom svetijem koji je dat nama" (Rimljanima 5:5).

Snaga ličnog svedocanstva

Jedno od najmoćnijih sredstava koje možeš koristiti u prezentiranju svoje vere jeste tvoje svedocanstvo (kako si ti

licno upoznao Hrista). Ako prodjes kroz Dela apostolska i posmatras neke od velikih evandjelistickih poruka apostola Pavla, otkrices da on cesto koristi svoje licno svedocanstvo. U svakom slucaju njegovo je bilo dramaticno. Ali Bog moze da koristi i tvoje svedocanstvo jer je ono po sebi jedinstveno. Kroz licno svedocanstvo, tvoje misli i osecanja drugu osobu lako mogu da dotaknu, jer ona moze da se poistoveti sa njima. Kada si nasao zajednicko tlo sa slusaocem, onda mozes podeliti kako je Bog radio u tvom zivotu. Na ovaj nacin uvek se vracas centralnoj poruci: Isus Hrist i to On raspet (vidi: 1.Korincanima 2:2).

Plan spasenja

Kada imas sansu da svedocis, kako treba da preneses poruku jevandjelja? Vazno je uputiti ljude Pismu. Ali koje stihove da podelis? Evo jedan pregled biblijskog plana spasenja koji bi mogao da naucis i pamtis:

1. Stanje: Mi smo svi gresnici

Prva stvar je da im ukazemo da su gresnici. LJudi ne vole da ih tako zovu. Jedna grcka rec koja definise greh je harmatia, koja znaci "promasiti cilj". Koji je Bozji cilj? Isus je rekao: "Budite vi dakle savrseni, kao sto je savrsen otac vas nebeski" (Matej 5:48). Ako nisi savrsen, promasio si cilj. Znaci, gresnici su.

1.Jovanova 1:8,9: "Ako recemo da grijeha nemamo, sebe varamo, i istine nema u nama."

Rimljanima 3:23: "Jer svi sagrijesise i izgubili su slavu Boziju."

Isaija 53:6: "Svi mi kao ovce zadjosmo, svaki nas se okrenu svojim putem, i Gospod pusti na nj bezakonje svijeh nas."

2. Rezultat: smrt Treba da znaju "sta je rezultat greha".

Rimljanima 6:23: "Plata za grijeh je smrt..."

Svako od nas je promasio Bozji cilj. Niko nije savrsen. Rezultat greha je smrt. Dobijamo samo ono sto smo zasluili, i Bog nam pravedno sudi. Jednu stvar treba da znamo, a to je da Bog nikoga ne salje u pakao. Mi saljemo sami sebe odbijajuci NJegovu istinu.

3. Resenje: Hristova zrtva na krstu

Daj im do znanja i resenje: Hrist je umro za tvoje grehe.

Jovan 3:16,17: "Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima zivot vjecni. Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza nj."

Isaija 53:5: "Ali on bi ranjen za nase prijestupe, izbijen za nasa bezakonja; kar bjese na njemu nasega mira radi, i ranom njegovom mi se iscijelismo."

Rimljanima 5:8: "Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama sto Hristos jos kad bijasmo grijesnici umrije za nas."

Zato sto nikada ne bismo mogli da dosegnemo Bozji standard svojim snagama, Bog se spustio do coveka. Mi ne mozemo da resimo problem greha, ali Bog koji je savrsen moze. On je postao most za nas kroz Isusa Hrista.

4. Odluka: Da se prihvati ili odbije Isus Hrist kao Spasitelj

Ako osoba prizna da je gresnik, prihvati postavku da je Hrist resenje, ona je na raskrscu. Ili ce odbiti Bozje resenje i

prihvatiti posledice, ili ce prihvatiti Isusa Hrista kao svog Spasitelja. Sta osoba mora da uradi da bi joj bili oprosteni gresi i imala odnos s Bogom? Prvo, mora da se pokaje.

Luka 13:3: "Ne, kazem vam, nego ako se ne pokajete, svi cete tako izginuti."

Dela 3:19: "Pokajte se dakle, i obratite se da se ocistite od grijeha svojijeh, da dodju vremena odmaranja od lica Gospodnjega." Dela 17:30: "Ne gledajuci dakle Bog na vremena neznanja sad zapovijeda svima ljudima svuda da se pokaju."

Kada je osoba uvidela da je gresnik i kada se pokajala zbog svojih greha, mora doci Isusu Hristu.

Matej 11:28-30: "Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja cu vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naucite se od mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu, i naci cete pokoj dusama svojijem. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako."

5. Odgovor: Prihvatiti dar vecnog zivota

Hristov poziv je jasan. Moramo doci do NJega. Sve sto ostaje je da to uradimo da odgovorimo na NJegov poziv.

Rimljanima 6:23: "...a dar Bozij je zivot vjecni u Hristu Isusu Gospodu nasemu."

Sta treba da uradimo da bismo dobili taj dar? Uzeti ga!

Otkrivenje 3:20: "Evo stojim na vratima i kucam: ako ko cuje glas moj i otvori vrata, uci cu k njemu i veceracu s njime, i on sa mnom."

Isus stoji na vratima tvog i mog srca i uma i kuca, trazeci ulaz u nase zivote. Sta mi treba da uradimo da bismo ga pustili unutra? Da otvorimo vrata!

Jovan 1:12: "A koji ga primise dade im vlast da budu sinovi Boziji..."

Treba da ga primimo. Kako? Tako sto ga zovemo u nase zivote. Ako smo podelili ove istine s nevernikom i on hoce da prihvati Hrista, treba samo da ga pozovemo da to uradi. Trebalo bi u stvari, da se molimo s njim u tom trenutku, ako on zeli da napravi taj korak koji menja zivot, da prihvati i sledi Isusa Hrista. Ne postoji nijedna veca radost od vodjenja nekoga u molitvu da prihvati Hrista.

6. Sigurnost spasenja

Posle ovoga, vazno je da je novi vernik uveren da je Hrist dosao u njegov zivot.

1.Jovanova 5:11-13: "I ovo je svjedocanstvo da nam je Bog dao zivot vjecni; i ovaj zivot vjecni u sinu je njegovom. Ko ima sina Bozijega ima zivot; ko nema sina Bozijega nema zivota. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime sina Bozijega, da znate da imate zivot vjecni i da vjerujete u ime sina Bozijega."

2.Korincanima 5:17: "Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar; staro prodje, gle, sve novo postade."

Psalam 103:12: "Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja nasa."

7.Priznanje vere

Sada mozes ohrabriti novog vernika da javno prizna svoju novostecenu veru u Hrista.

Matej 10:32-33: "A koji god prizna mene pred ljudima, priznacu i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima. A ko se odrece mene pred ljudima, odreci cu se i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima."

Kada si nekoga doveo do Hrista, vazno je da ga uzmes pod svoje krilo i pomognes mu da utemelji svoj odnos sa Hristom.

Učenje novog vernika

Celokupan koncept učenistva je da delimo svoju veru s drugima, dovodimo ljude do Hrista i pomognemo im da odrastu. Ali negde na tom putu mi smo odvojili evangelizaciju od učenistva. Takve podele nema u Pismu. To nije samo da se molimo s nekim da se obrati i kazemo: "Vidimo se kasnije, Bog te blagoslovio." Treba da pomognemo toj osobi da raste duhovno i da postane predan, veran i zreo učenik Isusa Hrista. Tada mozemo imati pouzdanje da ce taj vernik ponoviti isti proces s nekim drugim. I krug se nastavlja. Posle Savlovog obracenja bila je velika sumnja medju vernicima da li se on stvarno obratio. Savle je bio jedan od velikih progonilaca rane crkve. On je odobrio prvo ubistvo hriscanina u Novom zavetu, mladica po imenu Stefan. Posle vesti da se opasni Savle obratio, vernici su mislili da je to samo njegov pokusaj da otkrije gde se oni sastaju i preda ih vlastima. Ali Bog je progovorio coveku po imenu Ananija: "Hocu da odes i posetis Savla. On ti je brat i u molitvi je." Ananija je poslusa, pronasao Savla (cije se ime kasnije promenilo u Pavle), molili su se zajedno, i on je ohrabrio Pavla. Onda je Bog u Pavlov zivot doveo drugu osobu, Varnavu. Varnava je upoznao Pavla s apostolima i potvrdio im da je on ozbiljno obracen. Ovo je dobra ilustracija pravog učenistva. Uvodjenje nekoga u učenistvo nije samo poducavati ga nego biti mu i prijatelj. Nazalost, tragicno je sto vidim da mnogi ljudi koji prihvate Hrista cesto posle otpadaju jer im niko ne pomaze da se

utemelje u veri. Tim ljudima je mozda tesko da se priviknu na crkvu. Novi vernik dodje u crkvu prvi put i vidi da svi imaju divno zajedništvo, ali kad biblijski cas pocne i pastir kaze: "Otvorite Biblije, Matej 5, stih 3", on se oseca izgubljenim jer nema pojma gde treba to da nadje. Bas sam se i ja tako osecao kad sam prvi put dosao u crkvu. Secam se kako nisam mogao razumeti hriscanski recnik. Oni imaju svoj jedinstveni recnik. Mozes ga cak i nazvati "hriscanoslovenski". Zahvaljujem Bogu da me je jedan vernik video i uzeo me pod svoje krilo. Pozvao me u crkvu i upoznao sa svojim hriscanskim prijateljima. Posle sluzbe objasnio mi je sta znace neke stvari i odgovorio mi na pitanja. Jedan bracni par iz Pisma, Akvila i Priscila, ilustruje nam kako bi trebalo da pomazemo novim vernicima. Videli su mladog covjeka, po imenu Apolos, punog entuzijazma za Gospoda. No, trebalo mu je jos dubljih stvari i saznanja za svoje hriscansko učenje. Akvila i Priscila su ga odveli u svoj dom i "...jos mu bolje pokazase put Gospodnji." Kao rezultat Apolos je postao jos efektniji u onome za sta ga je Bog pozvao (Vidi: Dela Ap. 18:24-28, prim. prev.) Kada nekoga dovedemo do Hrista, ili upoznamo novog vernika, treba da preuzmemo odgovornost da se on ucvrsti u svojoj novootkrivenoj veri. Kao sto sam ranije naveo, treba da uzmes tu osobu, povedes je u crkvu, upoznas je sa svojim prijateljima i, ono sto je najvaznije, budi joj prijatelj. Novi vernik ne samo da treba da cuje istinu vec treba da je vidi u zivotu i na delu. On to ne moze da je zapazi iz crkvene klupe. On treba da je vidi u praksi. Ocigledno je da ce ta osoba imati puno pitanja! Kako se hriscanin ponasa na poslu? Kako se ponasa u skoli? Kako se odnosi prema zeni i svojoj deci? Kako hriscanin provodi svoje slobodno vreme? Koje filmove hriscanin moze da gleda? Sve je to deo pripreme za učenje. Zreo vernik moze da bude primer kako valja primeniti te Bozje istine. U Poslanici Kolosanima 1:28 se kaze: "Kojega mi propovijedamo svjetujuci svakoga covjeka, i uceci svakoj premudrosti, da pokazemo svakoga covjeka savrsena u Hristu Isusu." Pismo je puno primera procesa osposobljavanja nekoga da bude

ucenik. Apostol Pavle je ponavljao taj proces koji je vec prosao sa mladim Timotejom. Ilija je poducavao Jeliseja. Mojsije je poducavao Isusa Navina. I, najvaznije, Isus je poducavao svoje apostole. U vezi s tim procesom, Pavle je rekao u 1.Solunjanima 2:11,12: "Kao sto znate da svakoga vas kao otac djecu svoju molismo i utjesavamo, i svjedocismo vam da zivite kao sto se pristoji Bogu..." Jedna stvar koja ometa hriscane u aktivnom ucenistvu je strah da nemaju dovoljno biblijskog znanja. Nije potrebno da završis teolosku skolu da bi doveo nekoga do Hrista i da bi ga poducavao. Zapamti, verovatno znas mnogo vise od potpuno novog vernika. Mozes poceti da mu govoris o osnovima hriscanskog zivota koje ova knjiga navodi: kako se moliti; kako citati Bibliju; kako izvuci sto vise iz crkvenog zivota; kako ziveti pobožan zivot. Tvoj zivot moze da utice na tu osobu na predivan nacin.

Blagodati ucenistva

Poslednja stvar u vezi ucenistvom veoma je vazna. Neuspeh u pripremanju drugih za ucenistvo ce imati stetne posledice na tvoj licni hod s Hristom. Prisustvovati jos vise biblijskim casovima, jos se vise moliti, citati vise hriscanskih knjiga, slusati kasete sa biblijskom porukom a da sve to ne prenošis drugima ucinice da duhovno propadnes. Treba da uzmemo ono sto nam je Bog dao i da koristimo za izgradnju u zivotima drugih. Kada prihvatish novog vernika pod svoje krilo, ne samo da ohrabrujes to dete Bozje, vec i sebe cuvas od duhovne stagnacije. Novom verniku su potrebni nasa mudrost, znanje i iskustvo, a nama iskra i jednostavnost deteta u veri koju poseduju mladi hriscani. Da li si ikada ikoga doveo do Hrista? Da li si poducavao nekoga? Jesi li uzeo novog vernika pod svoje krilo i pomogao mu? Ako to cinis, i tvoj ce se duhovni zivot obnoviti dok posmatras kako ta osoba otkriva Bozje istine po prvi put, a ti ih se usput podsecas. Deca su najbolja ilustracija za taj proces. Kada si sa detetom pocinjes da gledas kroz decje oci ponovo. Kada dete otkrije nove stvari, i ti

ponovo otkrivas sa njim obnovljenje tih stvari. Divno je kada dete otkrije okean, hoda po pesku, dodirne sneg ili proba prvi put sladoled. Na ove stvari mi stariji gledamo ravnodusno, ali kada vidimo da ih dete otkrije, delimo njegovu uzbudjenje i saosecamo s njim. Na isti nacin, kada vidimo novog vernika kako otkriva stvari iz Reci i to mu donese odusevljenje, to obnavlja i nas. Cesto ce nam postavljati teska pitanja koja nas primoravaju da istrazujemo Pismo kako bismo im odgovorili. A uvek ima stvari koje naucimo, ali zaboravimo. Pitanja novih vernika nam pomazu da ponovo otkrijemo (ili otkrijemo po prvi put) mnoge vazne duhovne istine. Cinjenica je da mnogi zreli hriscani dodju do tacke kada se jednostavno osuse. Kada se to desi, mnogi se pitaju sta im je. Neki nalaze resenje u trazanju nove crkve, ili nekog novog ucenja koje ce navodno da revolucionise njihove zivote. U mnogim slucajevima to je samo duhovna hromost. Osoba u ovoj situaciji samo treba da pocne predavati mladjem verniku ono sto je naucila. Isus je rekao: "Jer ko ima (ili ko daje drugom), dace mu se, i preteci ce mu; a koji nema (ne daje drugom) uzece mu se i ono sti ima" (Matej 13:12). Price Solomunove 11:25 kazu: "Podasna ruka biva bogatija, i ko napaja, sam ce biti napojen." Otkrio sam da sto vise dajem Bog mi to vise i vraca. U jedno vreme deca Izraela su se suocavala sa problemom duhovne tromosti. Bog im je tada porucio kroz svog proroka Isaiju da odvoje svoje oci od problema i da pocnu da daju ono sto im je dato. Isaija 58:6 kaze: "A nije li ovo post sto izabrah: da razvezes sveze bezboznosti, da razdrijesis remena od bremena, da otpustis potucene, i da izlomite svaki jaram?" Njegovo obecanje zbog njihove poslusnosti nalazi se malo dalje, u Isaiji 58:8: "Tada ce sinuti vidjelo tvoje kao zora, i zdravlje ce tvoje brzo procvasti..." I ti mozes biti taj koji ce primiti to obecanje samo ako otvoris srce da poducas nekoga! To moze poceti danas, bas tamo gde jesi, sa ljudima koje ti je Bog stavio u zivot. Radi onih koji jos ne poznaju Hrista, nemoj da zanemarujes Bozju zapovest: "idite i naucite sve narode...". Zbog novih vernika, ne dozvoli da te uhvati apatija i ukrade ti blagoslov bivanja blagoslova

njemu ili njoj. I da bi održao svoje uzbuđenje i imao plodonosan hod s Bogom, nemoj da ignorises ove Isusove zapovesti. Obecanje i blagoslov je za one koji će da koriste ove principe. Uistinu zetva je velika, ali je radnika malo. Potrebni su nam radnici, više učenika. Neka Bog pomogne tebi i meni da budemo bas to! Zapamti, "potreban je neko da bi načinio nešto." Nadam se da će ti ovi jednostavni principi, koje sam izložio u ovoj knjizi, pomoći da bolje razumes šta to znači biti pravi učenik Isusa Hrista, i da ćeš iskusiti radikalno hriscansko življenje za sebe.